

Het is volstrekt onnodig dat de kinderopvang (zoals hier in Randwyck) duurder wordt voor draagkrachtige ouders. Dat vinden verontruste universitaire medewerkers die vorige week hun stem lieten horen tijdens de vergadering van de universiteitsraad. De raad ging niet op hun argumenten in. Zie pagina 5 (foto Philip Driessen)

Medewerkers bij de diensten worden 'beziggehouden'

3

"Voor mij is iedere dag internationale vrouwendag"

4

Bonden ontevreden over salarisbod universiteiten

5

Sommige studenten kiezen bewust voor campus of internaat

7

Capucijnenstraat 75 is no longer a close-knit group

10-11

College van bestuur wil leden Lokaal Overleg weren uit de universiteitsraad

Emotionele discussie over onverenigbaarheid functies

Mag een lid van het Lokaal Overleg ook een zetel in de universiteitsraad bezetten? Het college van bestuur vindt absoluut van niet. De meerderheid van de U-raad ziet dat fundamenteel anders, zo bleek afgelopen donderdag tijdens een felle en emotionele discussie.

"Dit is een onwrikbaar standpunt, wij zullen voet bij stuk houden", meldde een licht geïrriteerde collegevoorzitter dr. K. Dittrich tijdens de vergadering van de universiteitsraad. Op de agenda stond het bestuurs- en beheersreglement van de Universiteit Maastricht; om precies te zijn het voorstel van het college van bestuur om het lidmaatschap van het Lokaal Overleg (LO, periodieke bijeenkomsten van de vakbonden met het college van bestuur) onverenigbaar te maken met dat van de universiteitsraad.

"In de universiteitsraad staat het algemeen belang voorop", betoogde Dittrich. "In het LO gaat het om de belangen van werknemers. Soms zijn die twee met elkaar in conflict en dan is de kans op belangenverstrengeling groot. Dat moet je voorkomen. Daarom moeten leden van het Lokaal Overleg, net als leden van faculteitsbesturen, colle-

ge van bestuur, de griffier of de directeur van de algemene diensten worden uitgesloten van het lidmaatschap van de raad."

Laat de personen in kwestie dat zelf beslissen, vond een meerderheid van de raad. "Natuurlijk zullen er wel eens belangenconflicten zijn", meende raads-lid J. Schöpping van de vakbondsfractie, "maar dan kan de persoon in kwestie zelf terugtreden. Dat is zijn verantwoordelijkheid. Iedereen van ons, of je nu lid van een vakgroep, dienst of studentenorganisatie bent, heeft wel eens te maken met conflicterende belangen. Is het college echter principieel tegen iedere vorm van belangenverstrengeling, dan moet ze de lijst met onverenigbare functies uitbreiden. Dan moeten er bijvoorbeeld ook de directeuren van de faculteiten en van de holding op staan."

"Wij zitten als aio's in de raad en zijn verbonden aan de aio-vakbond Avum. Wij reageren ook vanuit een bepaalde positie", vulde raads-lid P. Berends aan. "Ik zie dan niet waarom leden van het LO niet in de raad zouden mogen zitten." Een emotionele P. Lemmens, een van de twee U-raadsleden die op dit moment ook lid van het LO is, vatte Dittrich's stellingname op als een motie van wantrouwen aan zijn eigen adres. "Ik zit in het LO als vakbonds-lid, maar hier zit ik als vertegenwoordiger van

het totale ondersteunend- en behorend personeel. Wij doen er alles aan om die belangenverstrengeling tegen te gaan. Bovendien hoeft er geen strijd te ontstaan, want waar de raad instemmingsrecht heeft, moet het LO het doen met adviesrecht en andersom."

J. Arends, vertegenwoordiger van het wetenschappelijk personeel, was het helemaal niet met zijn collega-raadsleden eens en schaarde zich achter het college. "Ik ben blij met dit onwrikbare standpunt van het college. Je kunt het niet maken om hier A zeggen en bij-

voorbeeld in het Lokaal Overleg B. Ik roep iedereen op om voor de onverenigbaarheid te stemmen. Ik vind dat we er als raad een potje van maken, als we dat niet doen."

Uiteindelijk kreeg Arends de meerderheid niet mee. Met negen stemmen tegen, vier voor en één onthouding, werd het wijzigingsvoorstel van het kiesreglement verworpen. Er volgt nu nader overleg tussen raad en college.

Riki Janssen

Elders zijn de functies wel verenigbaar

Bij de overige zes Nederlandse universiteiten die net als de Universiteit Maastricht bij de invoering van de MUB hebben gekozen voor ongedeelde medezeggenschap en dus voor het behoud van een (minder machtige) universiteitsraad, mogen leden van het Lokaal Overleg officieel wel zitting nemen in de U-raad. Het is nooit een punt van discussie geweest, klinkt het eensgezind. En het is zeker geen onderwerp dat de emoties hoog doet of deed oplopen.

In Eindhoven, Leiden, Utrecht, Rotter-

dam, Tilburg en Groningen zit op dit moment echter niemand van het LO in de universiteitsraad. In Groningen zal dit, hoewel het volgens het bestuurs- en beheersreglement mag, ook niet snel gebeuren. Daar hebben U-raad en LO bij de invoering van de MUB mondeling afgesproken dat medewerkers slechts in één van de twee organen zitting zullen nemen.

Verder heeft men in Groningen afgesproken dat de bonden niet met een lijst komen voor de verkiezingen voor de U-raad. (RJ)

Verhuizen

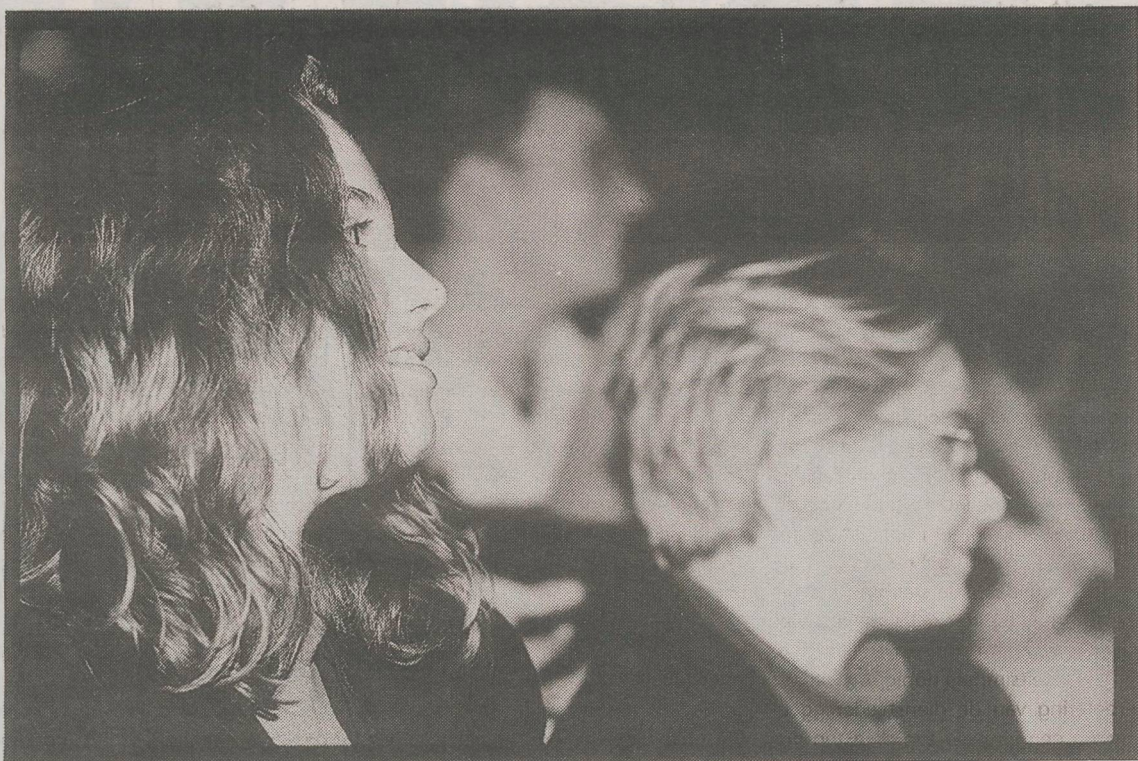
Bij psychologie bereidt men zich voor op het ergste: dat 31 juli, de opleverdatum van de nieuwbouw, niet wordt gehaald. Door het natte weer van de afgelopen maanden ligt de bouw op Randwyck immers zo'n zes weken achter op schema.

Als de opleverdatum ook maar een week uitloopt, kan de verhuizing nauwelijks nog - door de bouwvakvakantie van drie weken - vóór het nieuwe onderwijsjaar plaatsvinden. In dat geval zal de faculteit psychologie, die samen met gezondheidswetenschappen zo goed als de hele nieuwbouw betreft, pas verhuizen in december, als het onderwijs stil ligt. In de tussentijd kan de faculteit, als de instroom van eerstejaars daartoe noopt, uitwijken naar ofwel een noodkeet van het azM of naar de ontruimde stadsbibliotheek.

Wie dan de huur van de nieuwbouw van augustus tot januari betaalt, is onduidelijk. De faculteitsdirecteur E. Sprokkel is niet van plan om dubbele huur voor zijn rekening te nemen.

De aannemer toont zich intussen optimistisch. K. Beugels, directeur van het aannemersbedrijf IBC Keulen, verzekert dat de opleverdatum niet in gevaar komt. Niet alleen maakt hij nu gebruik van extra mankracht, ook heeft hij het 'afbouwtraject' eerder ingezet. "Terwijl op de bovenste verdieping nog beton wordt gestort, worden op de begane grond de wanden en plafonds al afgewerkt." (MT)

Zoeken naar zingende studenten met lef

Hansje Plagman, mede-organisator van het eerste Maastrichtse Studentensongfestival (foto Philip Driessen)

Twee maanden lang was Hansje Plagman (21), tweedejaars rechten en mede-organisator van het eerste Maastrichtse Studentensongfestival, op zoek naar zingende studenten met lef. Uiteindelijk vond ze zes creatievelingen, die afgelopen vrijdag hun eigen nummers voor het grote publiek in het Kumulustheater ten gehore brachten.

Maandag 22 februari. Het is 9.00 uur, de wekker loeit als een sirene, het lijkt alsof de Maastrichtse brandweer uitgerukt is. Tenminste zo voelt het; ik heb weer eens een voorhoofdsholteontsteking. Balend blijf ik in bed en zadel mijn vriendje op met de opdracht om mij af te melden bij mijn tutor.

Ziek zijn komt natuurlijk nooit goed uit, maar deze keer is de timing wel erg slecht. Ik heb de komende dagen een druk programma. Niet alleen liggen er nog allerlei dringende klusjes voor het studentensongfestival, maar ook mijn voetbalclub *Black Stockings & Red Socks* vraagt om tijd. De vergadering van vanavond over het BART-Toernooi, een internationaal studentenvoetbaltoernooi dat we in het midden van mei in Maastricht organiseren, kan ik wel vergeten. Maar goed, daar is nog wel overheen te komen, als ik morgen maar kan werken.

Dinsdag. Nog steeds ziek, ik bel naar Studium Generale waar ik één dag in de week student-assistent ben, en vraag of ik wat later kan komen. Daar word ik gerust gesteld. Zoveel hoeft er ook weer niet te gebeuren, ik kan ook morgen een paar uurtjes werken. Opgelucht kruip ik mijn bed weer in. Vanavond moet ik maar niet gaan trainen, jammer.

Woensdag. Om 7.00 uur sta ik naast mijn bed, want ik ga samen met de voorzitter van de BART-commissie een presentatie geven bij Applebees, in de

hoop hen als sponsor te krijgen. Om kwart over acht zijn we al in Applebees. Gewapend met een kopje koffie, maar toch wat duf voor ons uit starend, wachten we op de PR-vrouw. De presentatie gaat redelijk goed, volgende week krijgen we een bericht. Om 9.00 uur ben ik weer thuis. Wat nu? Ik ben niet zo'n ochtendmens. Ik pleeg wat telefoontjes voor het toernooi en met mijn werk, vervolgens wandel ik rustig naar de collegezaal.

Na het college ga ik naar Studium Generale om het draaiboek voor het Studentensongfestival nog een laatste keer met Rob van Duijn (de Studium Generale-medewerker die ik assisteert) door te nemen.

Er moeten nog een paar praktische zaken geregeld worden. Nog één laatste keer bellen met de studio waar straks de winnaar zijn lied mag opnemen. Het instrueren van de professionele jury, gegevens achterhalen van de kandidaten en bellen met Radio Maastricht die beloofd heeft om de winnende nummers uit te zenden.

Uiteindelijk zeggen twee van de negen deelnemers af als ik ze aan de lijn krijg. Jammer, want hoe hard je ook organi-

seert, het programma staat of valt met de kandidaten.

's Avonds ga ik samen met een huisgenootje nog even hardlopen. Daarna doe ik mijn best om nog even te studeren, maar tevergeefs, mijn energie is op.

Donderdag. 9.00 uur. Koortsachtig probeer ik nog snel even mijn onderwijsgroep voor te bereiden. Het is een race tegen de klok. Gelukkig heeft mijn tutor geen bezwaar tegen mijn onvoorbereide aanwezigheid.

's Avonds kijk ik met een paar mensen bij mijn vriendje thuis wat videofilms. Heel gezellig, maar halverwege *Get on the bus* val ik in slaap.

Vrijdag 26 februari. Weer sta ik vroeg op om mijn practicum voor te bereiden, dat lukt nu gelukkig wel.

Daarna doe ik snel de laatste inkopen voor vanavond. Een ambitieus plan. Ik moet vier bossen bloemen en acht flessen wijn kopen en naar het Kumulustheater brengen. Onderweg kom ik mijn vriendje tegen die mij ervan overtuigt dat ik dat nooit alleen red. Als we samen met de bloemen en wijn naar het theater lopen, begrijp ik dat hij gelijk heeft.

Om 18.00 uur zit ik met de vakjury in restaurant *De vier azen* aan tafel. Het is heel gezellig. Ik leg ze nog wat dingen uit over vanavond en dan moet het gaan gebeuren. Ik ben best zenuwachtig.

COLOFON

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht uitgegeven door de Stichting Observant.

Redactieadres
Keizer Karelplein 10
(begane grond)
Postbus 616
6200 MD Maastricht
Tel: 043-3883174
Fax: 043-3256909
E-mail: redactie@obs.unimaas.nl

Stichtingsbestuur
Kees Schröder, Wim Beurskens, Ingrid Wijk
Tes Gybels

Redactieraad
Gerard Hensen, Carina Haumann, Rinus van Houten, Erik Kallenbach, Marietje Kardaun, Maurice Olivers, Willie Schipper, Tom van Veen, Paul Winkens

Redactie
Riki Janssen (hoofdredacteur) 3883280
Wammes Bos 3883128
Jan Buevink 3883125
Agnes Sommer 3883471
Maurice Timmermans 3882536

Beheerder
Marlies in de Braekt 3883174

Redactie-assistent
Gerald Bouwels 3883174

Aan dit nummer werkten verder mee:
Marjan van den Berg, Maartje Krabbe, Judith Maas, Tineke Oosterloo, Stefan Szepesi, Stefan Verhaegh

Fotografie
Philip Driessen

Opmaak
Erik van Ballegoij

Basisontwerp
Bruno Setola, Rotterdam

Vertaling
WorldNeth

Druk
Limburgs Dagblad, Heerlen

Mededelingen
Voor het inleveren van mededelingen zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties
Marlies in de Braekt
Tarieven op aanvraag verkrijgbaar
(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen
Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor f40,- per jaar

HOP
Observant is aangesloten bij het Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant
Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Dokter God

Als ik bij de capaciteitsgroep gezondheidswijsbegeerte werkte, zou ik het tot mijn heilige taak verklaren te begrijpen waarom gristen en zo'n ongebreidelde fascinatie voor dokters hebben. Ik kan niet even langs de Evangelische Omroep zappen of daar staat weer een dokter in een bloederige open borstkas te roeren. Onlangs nog prepareerde een plastisch chirurg als een gelegitimeerde Hannibal 'The Cannibal' Lecter onder luid gesop en gerochel de aangezichtshuid van een mevrouw los. Zij keek zo sip, en dokter-lief ging dat probleem eens verhelpen.

Een fijne gristen-jongheer die door de kledingadviseur van de omroep in een Heel Fout Jasje is gestoken stelt vervolgens empathische vragen. "Mevrouw Rochelbuil, dat was misschien even niet zo leuk om terug te zien, hä?" Nee, ook ik lag kotsend voor het beeldscherm, dus mevrouw zat eveneens in een stuip in de studio. De dokter vertelt vervolgens uit de losse pols dat dit allemaal heel

werkzame en nuttige procedures zijn.

Waarom? Waarom brengt de Omroep-Met-De-Bijbel deze perversiteiten? De medische professoren schuiven door het beeld als God Zelf. Gristenen die niet tevreden zijn met hun door de Here gepredesteerd Lot laten zich door de hogepriesters van Aeskleipios wegrukken voor de poorten van een voorgeborchte waarin verstopte kransslagaderen, kromme benen en geelgekopte puistjes hun tol zouden gaan eisen. Daar zouden de Evangelische Omroepers (een contradictio in terminis; de Here heeft nooit toestemming gegeven voor het betalen van de tienden om een ketters apparaat te financieren!) toch tegen moeten zijn.

Niet dat ik tegen de wonderlijke hoogstandjes van medisch kunnen ben. Ik juich evenwichtige en mooie programma's waarin de nieuwste kunstjes van Hippocrates' horde worden besproken van ganser harte toe. Het kan mij niet bizar genoeg zijn, of ver genoeg over de

grenzen van ons weten. Nanotechnologische implantaten? Hoera! Microchirurgie aan het binnenoor? Hoppakee! Getherapie? Hup, snel een beetje!

Maar een raadsel blijft de reden dat juist de Evangelisten een en ander als een sappig stukje gelardeerd vlees in bloedsaus in beeld brengen. Mevrouw Heleen Dupuis, Nationaal Deskundige, heeft als gezondheidswijsgeer immer een leuke quote paraat als het om dit soort crypto-wetenschappelijke kwesties gaat. Niet bijster gefundeerd, maar toch, dat lekkere blonde koppie doet het altijd goed op TV. (Even terzijde: zouden de impact-factoren nu werkelijk omhoog gestuwd worden als wij voortaan aangename mediagenieke types zouden aanstellen op hoogleraarsposten? Prof. dr. Leontien Ruiters, ik ga ervoor!) Dat soort talking heads hebben we niet aan de UM. Misschien maar goed ook.

Blijft het perverse uitzendgedrag van de evangelische omroepers. Gristenen tonen

beelden vol ontzag van dokters die de Opperdokter naar de kroon steken. Dat zou toch zoiets zijn als de Taliban Radio Omroep Stichting die Koran-lezingen laat verzorgen door topless Pamela's Anderson? Of de VARA die een televisieserie 'Oud Geld' uitzendt? Of doen ze dat al? Ik word gek van die media!

Evelyn de Leeuw, universitair docent gezondheidsvoorlichting

Interimmanager Scholte vermoedt dat medewerkers bij de diensten soms worden bezig gehouden

"Niemand vraagt: is dit wel nodig?"

Het personeelsbeleid bij de diensten kent nogal wat "achterstallig onderhoud"; bepaalde medewerkers worden wellicht alleen maar "bezig gehouden"; de decentralisatie bij de dienst Personele Zaken is te ver doorgeschoten. Dat concludeert de nieuwe interim-manager van de algemene diensten, Paul Scholte na een rondgang door de universiteit.

Zijn plan van aanpak voor de reorganisatie van de dienstverlening (van zowel algemene als facultaire diensten) is nagenoeg klaar, maar pas over een maand treedt Scholte er mee naar buiten. Hij gaat de komende weken "afstemmen" met allerlei organen in de universiteit. Over twee weken presenteert hij het plan aan het college van bestuur. Niettemin wil hij wel het een en ander kwijt over de knelpunten die hem in de afgelopen maand bij zijn

inventariserende onderzoek ter ore zijn gekomen. Zo constateert hij dat er nogal wat "achterstallig onderhoud" zit in het personeelsbeleid van de diensten. Er vinden te weinig functioneringsgesprekken plaats, er worden te weinig loopbaanontwikkelingsplannen gemaakt, "en er zijn mensen die keurig hun werk doen zonder dat duidelijk is of dat voor een faculteit of voor de universiteit als geheel is, of dat ze gewoon worden bezig gehouden". Verder heeft de ondersteuning op het hoogste bestuurlijke niveau, dus van het college van bestuur en de decanen, een "kwaliteitsimpuls nodig". Kwaliteitsverbetering van de dienstverlening is sowieso een issue. Er zijn diensten die daar moeite voor doen, er zijn er ook (welke dat zijn zegt Scholte niet) die het niet doen.

Bovendien blijken zowel het aanbod van-, als de vraag naar dienstverlening autonoom te groeien. Scholte: "Er zijn geen checks and balances. Niemand vraagt: is dit wel nodig." De afspraken die gemaakt worden in het 'coördinerend beraad' van elk der terreinen "wor-

den wel eens vergeten", merkt de interimmanager op.

Scholte wil ook de "organisch gegroeide dubbelingen" in de dienstverlening gaan aanpakken. Als voorbeeld noemt hij de manier waarop het "kennisproduct" van de universiteit "op de markt wordt gezet". Zo is er het Bureau kennistransfer, de afdeling PR&Voorlichting, en zijn er de individuele netwerken van medewerkers. Scholte: "Dat zijn 'verkoopkanalen' die in wezen allemaal hetzelfde doen." Dat overigens een apart adviesbureau zich dezer dagen over hetzelfde onderwerp (kennistransfer) buigt, lijkt een onbedoeld voorbeeld van verdubbeling van organisatieadvies. Scholte daarover: "Die hebben een beperkte opdracht, wij bezien het veel breder."

Centraal in het komende debat staat opnieuw de vraag welk deel van de dienstverlening centraal en welk deel decentraal moet worden georganiseerd. Uitgangspunt in het stelsel van integraal management is 'decentralisatie tenzij', maar hier en daar blijkt de

praktijk al te ver te zijn doorgeschoten. Zo hebben de personeelsconsulenten, die als P&O-adviseur aan de faculteiten zijn toegevoegd, langzamerhand het contact met elkaar en met de professionele achterban, de dienst PZ, verloren. "Er vindt onvoldoende afstemming plaats," zegt Scholte, "en daarmee komt de professionele kwaliteit in gevaar". Toch pleit hij nog niet voor 'recentralisatie': "Alleen als er geen ander instrument is om de kwaliteit te herstellen." Juist over dit punt vond enige jaren geleden, toen de decentralisatie door het college van bestuur werd doorgezet, binnen de dienst PZ een bitter gevecht plaats. De consulenten waren tegen decentralisatie, het toenmalige diensthoofd was er voor. Het conflict kende alleen maar verliezers. De consulenten dolven het onderspit, en het diensthoofd vertrok omdat hij geen draagvlak meer had binnen zijn dienst.

Wammes Bos

MGK ligt dwars

De inpassing van milieugezondheidskunde als afstudeerrichting bij gezondheidswetenschappen verloopt niet zonder slag of stoot. Volgens het faculteitsbestuur werken de betrokkenen bij MGK onvoldoende mee. Omdat daarmee het "onderhandelingsmodel", ook wel het poldermodel genoemd, uitgespuut is "treedt nu de hiërarchie in werking", zei decaan Maarse dinsdag in de raadsvergadering. Het opleidingsbestuur zal een eigen plan voor het nieuwe curriculum maken. De voorzitter van het OB, Henk van Berkel, hoopt niettemin nog steeds op een inbreng van de direct betrokkenen. (WB)

Exit arbeidshygiëne

De afstudeervariant arbeidshygiëne is definitief ter ziele. Per 2000 houdt gezondheidswetenschappen er mee op. De faculteitsraad heeft daartoe dinsdag besloten. Voornaamste reden voor de opheffing zijn de geringe aantallen studenten die voor deze variant kozen. Het faculteitsbestuur had al een voorshot genomen op het raadsbesluit. In het voorlichtingsmateriaal dat reeds is verspreid onder studiekeizers werd arbeidshygiëne al niet meer genoemd. (WB)

Instroom GW

De faculteit der gezondheidswetenschappen ziet een stabiele instroom van ongeveer 600 studenten per jaar tegemoet. Dat aantal meldt zich nu al twee jaar in september aan de poort, en de jongste vooraanmeldingscijfers bevestigen die trend voor het komende studiejaar. Dat zei de decaan van de faculteit, Maarse, dinsdag tegen de faculteitsraad. Een en ander betekent dat het beleids- en formatieplan aangepast moet worden. Na de reorganisatie van '95 durfde men slechts op een jaarlijkse instroom van 510 studenten te hopen. Op dat getal is de structurele personeelsformatie nog steeds gebaseerd. (WB)

Strakker pgo

Studenten van de faculteit psychologie pleiten voor een strengere toepassing van het probleemgestuurd onderwijs in het curriculum. Zo willen ze bij verschillende blokbeschrijvingen de basisboeken schrappen. Dat bleek tijdens de eerste bespreking van de nominale plannen in de faculteitsraad. De basisboeken zijn vooral bedoeld om studenten met de neus in de goede richting te sturen. Maar het ontdekken van die juiste richting is volgens de studentenfractie in de raad juist een vaardigheid die ze moeten leren. "Laat ze daarom zelf de bibliotheek in duiken, er is genoeg te vinden." Verder moet er volgens de studenten in de raad een strengere aanwezigheidscontrole komen bij vooral het eerstejaars computerpracticum. Dat geldt ook voor de keuze-blokken in het vierde jaar. En, met klem: maximaal twaalf deelnemers per onderwijsgroep. Ten slotte verlangt de fractie meer afwisseling in het curriculum. Twee blokken uit het tweede jaar wil ze vervangen door een onderzoekspracticum, waarbij een handvol studenten op eigen houtje een onderzoek uitvoert. Het opleidingsbestuur had dit drie jaar geleden al toegezegd. Het bestuur was vanwege financiële en personele redenen terughoudend, maar heeft onlangs - net als enkele jaren terug - weer een commissie ermee belast. (MT)

Hof van Tilly niet geschikt als Guesthouse

UB krijgt toch extra geld voor verhuisplannen

Er is extra geld om de universiteitsbibliotheek voor de binnenstadsfaculteiten toch in haar geheel onder te brengen in het pand aan de Grote Looiersstraat 17. Inclusief studielandschappen en computerruimtes. De economische faculteit mag de huidige Jezuitenbibliotheek in de westvleugel van het gebouw aan de Tongersestraat 53 al dit jaar gaan ombouwen tot onderwijsruimte.

daarvan wordt voorlopig geparkeerd, vijf miljoen is beschikbaar. Omdat de faculteit economie en bedrijfswetenschappen op korte termijn extra onderwijsruimte nodig heeft, verhuist de Jezuitencollectie tijdelijk naar het Rijksarchief, om dan later overgebracht te worden naar het UB-gebouw aan de Grote Looiersstraat. De Nieuwenhof aan de

Zwingelput zal flexibel als overloopruimte worden benut als de studenten-aantallen straks toch de UB-capaciteit te boven gaan. Daar zouden dan alsnog kantoren van bibliotheekmedewerkers kunnen worden ondergebracht. Wanneer het huidige UB-pand, het Bonnefantenklooster, vrijkomt, ligt het in de bedoeling er de mensa te vestigen.

Daarmee wint de economische faculteit dan weer nieuwe onderwijsruimte aan de Tongersestraat. Het Hof van Tilly wordt wellicht het onderkomen van de faculteit der algemene wetenschappen. De dienst huisvesting zal de haalbaarheid daarvan gaan onderzoeken.

Wammes Bos

Zetelverdeling blijft gelijk

Ook de studentenfractie faculteitsraad rechten zal niet groter worden (foto Philip Driessen)

Er komt geen verandering in de zetelverdeling van de raden. Minister Hermans heeft net als zijn voorganger ingestemd met een uitzonderingspositie voor de Universiteit Maastricht onder de Nederlandse openbare universiteiten. Zowel de universiteitsraad als de faculteitsraden mogen op basis daarvan een groter aandeel van de zetels

aan het personeel geven. Studenten krijgen in plaats van de helft ongeveer veertig procent van de zetels. Ter compensatie waren oorspronkelijk meer bevoegdheden voor de raden voorzien. De belangrijkste daarvan was één grotere zeggenschap van de faculteitsraden over het onderwijs- en examenreglement (OER), maar daar was op het

departement geen steun voor te verkrijgen. Bij het hernieuwde beroep op de experimenteerbepaling, die geldt voor een periode van vijf jaar, is daarom dat aspect niet meer ingebracht. Wel blijft de interne UM-afpraak van kracht dat faculteitsraden een zware adviesrol hebben als het over het OER gaat. (WB)

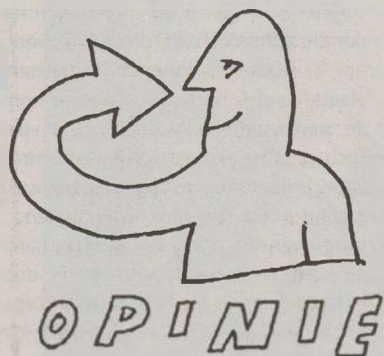
Dat is de uitkomst van de 'herbezinning' op de (ver-)bouwplannen voor de binnenstad onder leiding van drs. R. Knegt, lid van het college van bestuur. Daarmee zijn in feite de eerdere plannen gehandhaafd en zelfs uitgebreid, omdat er rekening is gehouden met de te verwachten grotere aantallen studenten in de komende jaren en dus de noodzaak van meer studieplekken in de UB. Het college van bestuur had eerder geweigerd om voor de aanpassing van de nieuwe UB extra geld beschikbaar te stellen. Het ging om minimaal 3 miljoen, volgens de 'stuurgroep UB-binnenstad'. Vervolgens is besloten om dan maar de prioriteiten in alle binnenstadsbouwplannen, die onderling sterk verweven zijn, nog eens op een rijtje te zetten. In dat proces (de 'herbezinning') is geopperd om het onlangs aangekochte Hof van Tilly aan de Grote Gracht 92 voorlopig niet te verbouwen, omdat het bij nader inzien niet geschikt is voor de exploitatie van een Guesthouse voor buitenlanders. Daarmee werd een deel van de financiële ruimte voor de verlangens van de UB gecreëerd. Ook worden er nieuwe reserves aangesproken. Het resultaat is dat de UB nu ruim het dubbele krijgt van de oorspronkelijke vraag; geen drie, maar 7,5 miljoen extra op de al gereserveerde 25 miljoen. Eenderde

Weinig enthousiasme voor Internationale Vrouwendag

"Ik behoor tot de generatie die oud is, vermoeid en het allemaal al gezien heeft"

Op maandag 8 maart is het Internationale Vrouwendag. De Maastrichtse Stichting 8 maart biedt op 7 maart een "doorlopend programma" aan in de Bonbonnière met onder meer interculturele hapjes, Jiddische liederen, een kinderboeken-schrijfster en veel zang & dans. Maar wat betekent vrouwendag voor de universitaire bevolking?

Dr. Klazien Horstman, docent vrouwenstudies bij de vakgroep gezondheidsethiek en wijsbegeerte doet er niets aan. "Ik behoor tot de generatie die oud is, vermoeid en het allemaal al gezien heeft. Niet dat ik gefrustreerd ben. Maar soms wil je gewoon iets anders. Soms wil je gewoon naar de film, en niet naar een vrouwenfilm." Bij de studenten bestaat geen enkele belangstelling voor de vrouwendag, schat ze. "Vrouwenkwesties leven überhaupt niet onder studenten." Ze vindt dat niet erg. "Ik vind het soms jammer, ze zijn vaak nogal naïef, maar dramatisch is het ook niet. Je kunt mensen niet verwijten dat ze van een andere generatie zijn." "Er leeft nog wel iets aan de universi-

teit, er zijn nog allerlei signalen, maar het is moeilijk te formuleren wat dat dan precies is. Bij de oratie van de nieuwe hoogleraar vrouwenstudies zat de zaal vol, maar dat was een oude fanclub."

Drs. Lieve van Coppenolle, directeur gezondheidswetenschappen: "Ik doe er op het ogenblik niets aan. Enkele jaren geleden in België heb ik me er wel mee bezig gehouden." Nu heeft ze andere prioriteiten, als pas benoemde directeur. Als ze de tijd had, zou ze nog wel iets doen. "Maar niet actief. Ik zou kijken naar het programma en of ik affiniteit heb met het onderwerp." Jodie de Heer, studente gezondheidswetenschappen: "Ik wist niet eens dat het bestond. Voor mij is het echt een dag zoals alle andere."

Prof. Cathrien Bruggeman, voorzitter van de vakgroep Medische Microbiologie was in het verleden wel actief op het gebied van vrouwenkwesties, maar tegenwoordig niet meer zo. "Eigenlijk sinds de jaren zeventig niet meer. Ik steun de zaak in theorie wel, maar in de praktijk komt het er niet van." "Ik heb het idee dat het bij jonge mensen veel minder leeft. Als ik over die dingen begin, kijken ze zo wazig. Als ik ons nu vergelijk met de vorige generatie hebben we veel bereikt. Ik heb die tijd van verandering bewust meegeemaakt, van eerst de studentenbeweging, de democratisering en toen Dolle Mina, Man Vrouw Maatschappij. Dat hebben studenten van nu niet. Die vinden alles vanzelfsprekend." Behalve als ze er op moeten studeren. "Mijn dochter doet nu politieke wetenschappen en maakt een werkstuk over de vrouw in de media. Dan denk ik: het is niet voor niks dat ik het allemaal gedaan heb."

Maral Manouguian, studentlid faculteitsraad economie en bedrijfskunde: "Voor mij betekent het niet zo heel veel. Ik ga geen actie ondernemen. Ik wist het niet, om eerlijk te zijn."

Drs. Steffie Janssen, AIO vrouwenstudies, faculteit der algemene wetenschappen: "Voor mij is iedere dag van

het jaar Internationale Vrouwendag. Maar ik hoop dat er dit jaar meer publiciteit komt voor de Afghaanse vrouwen. Dat is verschrikkelijk, die terreur van de Taliban over die vrouwen. Over de mannen ook, trouwens. Mensen van een bepaald ontwikkelingsniveau worden teruggehaald naar een patriarchaat van heb-ik-jou-daar."

Ze weet nog niet wat ze gaat doen op 8 maart, maar geen interculturele hapjes in Maastricht, want ze woont nog in Leiden. "Ik denk dat ik naar Amsterdam ga, ik moet nog rondkijken wat er gebeurt."

Het leeft niet, vindt ze. "Alleen onder de organisaties die daar toch al wat aan doen. In Nederland wordt gedacht dat we het allemaal al voor elkaar hebben." Niet dus. "Onze vrijheid wordt structureel ingeperkt, door de sociale zekerheid, het belastingstelsel, noem maar op. Alles is ingericht naar de norm van het heteroseksuele getrouwde stel. Wat mij betreft zouden we daar iets aan moeten doen. Individuele aangifte en individuele regelingen, zoals in Zweden. Maar Afghanistan gaat voor. Dan de Turkse vrouwen die hier niet mogen blijven omdat ze bij hun man zijn weggegaan en niet voldoen aan de eisen voor een verblijfsvergunning. En daarna dus de structurele problemen."

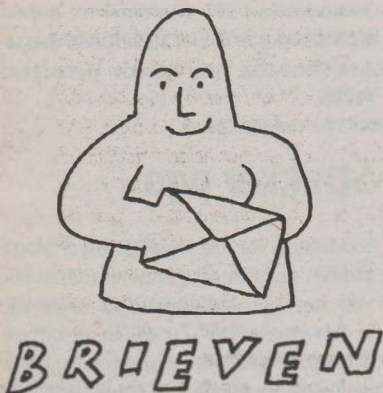
Agnes Sommer

Extra computers

De juridische faculteit vergroot het aantal computers waar studenten op kunnen werken. Het faculteitsbestuur heeft besloten om dertig nieuwe apparaten aan te schaffen zodat het totale aantal rond de negentig komt te liggen. De nieuwe computers komen in een geheel nieuwe computerruimte in het Oud-Gouvernement die aan het begin van het komende studiejaar klaar moet zijn. De oude ruimte aan de Zwingelput blijft in tact totdat het nieuwe studielandschap gereed is in het pand waarin nu nog de stadsbibliotheek zit. Oorspronkelijk zou dat komend jaar moeten zijn, maar de juridische faculteit gaat er al vanuit dat het ook nog wel tot 2002 kan duren. (JB)

Geen mentoren

De economische faculteit krijgt waarschijnlijk geen sociale mentoren, studiementoren of andersoortige mentoren om studenten economie en bedrijfskunde door hun propedeuse te helpen. Eerstejaars krijgen vanaf volgend studiejaar te maken met een bindend studieadvies. Het faculteitsbestuur heeft een groep mensen aan het werk gezet om na te denken over begeleidende maatregelen om dat advies tot een succes te maken. Eind deze maand moeten de plannen op tafel liggen. Maar in de faculteitsraadsvergadering van 2 maart had werkgroepvoorzitter dr. H. Ouwerkerk weinig te melden. "Eigenlijk ligt nog heel weinig vast" en "zaken zijn nog niet uitgekristalliseerd." Wel zei hij weinig heil te zien in het mentoraatsysteem, waar in eerste instantie veel van werd verwacht. Hij denkt meer aan het "optuigen van studietoeladers". (AS)

De redactie behoudt zich het recht voor om brieven in te korten of niet te plaatsen. Brieven zonder vermelding van naam en telefoonnummer worden niet geplaatst.

Universiteit en regio

Met enerzijds genoeg en anderzijds verbazing heb ik het recente 'themanummer' van Observant (25 februari '99) over universiteit en regio gelezen. In dit themanummer wordt door Observant hardnekkig gezocht naar instituten en hoogleraren van de Universiteit Maastricht, die onderzoek doen voor en naar de regio. Terecht wordt geconstateerd dat slechts een handjevol Maastrichtse hoogleraren en instituten zich daarmee bezighouden. Mijn verbazing betreft het feit dat wij, het ICIS (International Centre for Integrative Studies, oftewel het Instituut voor Omgevingsstudies) in dit themanummer niet eenmaal genoemd worden. Sinds de oprichting van ons jonge instituut, begin 1998, hebben wij inten-

sief gewerkt aan het opbouwen van een regionaal Limburgs netwerk. En, zo mag worden gesteld, met succes. Wij zijn wij nauw betrokken bij het Provinciale Omgevingsplan Limburg, een integrale lange-termijn verkenning voor de provincie Limburg, op basis waarvan een omvattend beleidsplan voor de korte termijn wordt ontwikkeld. Tevens worden wij naar verwachting, samen met het ETIL, betrokken bij de ontwikkeling van een regionaal omgevingsmodel voor Limburg, een uniek plan voor Nederlandse begrippen. Voorts zijn wij betrokken bij de ontwikkeling van een stadsvisie voor de gemeente Maastricht (Maastricht in 2010), hetgeen waarschijnlijk uitmondt in een lange termijn samenwerking met de gemeente. Tevens zijn reeds contacten gelegd met Heerlen, Margraten en Sittard om soortgelijke lange termijn integrale stadsvisies te ontwikkelen. Kortom, in ons nog korte bestaan hebben wij als ICIS blijk gegeven van een nauwe betrokkenheid bij de regio, op diverse niveaus. En hoewel wij geen specifiek regionaal kenniscentrum zijn, in tegenstelling tot bijvoorbeeld het ETIL, is de regionale problematiek een belangrijk aandachtspunt van ons onderzoek. Anderzijds blijkt de behoefte vanuit de regio aan ondersteuning bij lange termijn planning enorm groot, een behoefte die wij als ICIS maar ten dele kunnen invullen.

Het is op zijn minst vreemd te noemen dat bovenstaande feiten wel zijn opgemerkt door de regionale media (De Limburger, Limburgs Dagblad, Radio Limburg en TV Maastricht), maar helaas niet door Observant. Ik kan niet anders dan concluderen dat de Observant in

deze zijn huiswerk niet goed heeft gedaan. Dit lijkt mij een gemiste kans voor alle partijen.

Prof.dr.ir. J. Rotmans, directeur ICIS

Naschrift redactie: We hebben niet naar absolute volledigheid gestreefd. Observant heeft in juni 1998 een pagina aan het werk van ICIS gewijd.

Muisarm (3)

Je hoeft bepaald niet één van Chris Rosendahl's 'arme cws-studenten' te zijn die de fysieke werkdruk van hun studie niet aankunnen' (brief Observant 23), om in te zien dat het vele schrijven dat bij cultuur- en wetenschapstudies hoort, een extra risico met zich meebrengt voor het oplopen van RSI-klachten. Het is niet meer dan normaal dat studenten verwachten dat de faculteit der cultuurwetenschappen haar verantwoordelijkheid neemt en zorg draagt voor het creëren van goede studiefaciliteiten. Zo is het bijvoorbeeld zaak dat de faculteit zo snel mogelijk de inrichting van de cws-computer-ruimte verbetert. Want hoewel Rosendahl ons wil doen geloven dat deze computerruimte 'een goede werkplek' is, zal iedere student die daar wel eens een dag heeft zitten tikken, kunnen beamen dat het slecht werken is aan die te hoge tafels en vooral op die beruchte niet-verstelbare stoelen. Ook cws-studenten variëren in lengte van pak 'm beet 1,50 tot 2 meter. Is het dan teveel gevraagd om het meubilair in een voor

deze studie zo belangrijke ruimte daaraan aan te passen? Het neerleggen van polsondersteunende matten is een goed initiatief, maar nauwelijks doeltreffend zolang er niets aan het probleem van de tafels en stoelen wordt gedaan.

Het is duidelijk dat Rosendahl deze hele discussie overbodige onzin vindt, zijn mede-studenten met RSI als 'slachtoffertjes' beschouwt, en spraakherkenningsprogramma's definieert als potentiële overlast voor gezonde cws-ers als hijzelf. Dat is zijn probleem. Het lijkt mij echter dat de faculteit gewoon haar werk doet als zij tracht om studenten met RSI-klachten zoveel mogelijk studievertraging te besparen. En wat dat betreft zijn nog lang niet alle middelen beproefd.

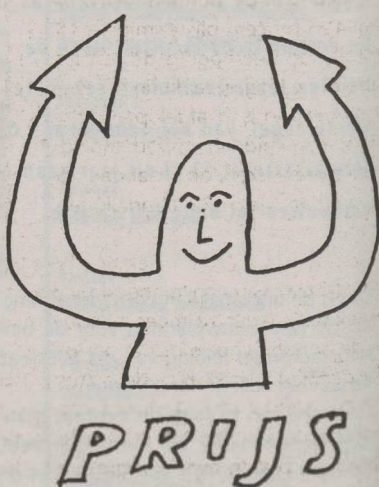
Ariane Hendriks, vijfdejaars cultuur- en wetenschapstudies

(ingezonden mededeling)

DE NATIONALE
CARRIERE
BEURS
vrijdag 5 en zaterdag 6 maart 1999
Amsterdam RAI

Voor studenten in de laatste fase van hun studie en pas afgestudeerden van de MTS, HTS/HIO, HEAO, technische universiteiten/faculteiten en de economie, econometrie, bedrijfskunde en juridische faculteiten aan de universiteiten.

www.carrierebeurs.nl

Scriptieprijs

Oud-studente cultuurwetenschappen Jessica Slikhuis ontving afgelopen zaterdag de scriptieprijs van de Frederik van Eeden Stichting. Deze organisatie voor psychiatrische zorg in Amsterdam, honoreert doctoraalscripties over de geestelijke gezondheidszorg in de vorige eeuw. Voor haar werkstuk, waarin ze de Nederlandse discussie over meervoudige persoonlijkheidsstoornissen in een historisch en sociologisch perspectief plaatst, ontving Slikhuis een oorkonde, een beeldje en een bedrag van duizend gulden. Dat bedrag kreeg ze vorig jaar ook al van de Universiteit Maastricht. Toen was ze met dezelfde scriptie één van de zes winnaars van de jaarlijkse universitaire scriptieprijs.

Universiteitsraad akkoord met nieuwe kinderopvangregeling

Verontruste ouders trekken tevergeefs aan bel

Het is "volstrekt overbodig" dat draagkrachtige universitaire medewerkers nog meer gaan betalen voor de kinderopvang. Die boodschap brachten twee verontruste ouders afgelopen donderdag tijdens het sprekerskwartier van de universiteitsraad. Tevergeefs. De raad zei ja tegen de nieuwe kinderopvangregeling.

De twee moeders, G. ten Have (zoologisch analist) en S. Heeneman (post doc bij de vakgroep pathologie), reageerden op de notitie *Kinderopvang UM* die vorige week op de agenda van de universiteitsraad stond. Daarin wordt voorgesteld om de kosten voor

kinderopvang voor gezinnen met een netto inkomen van meer dan 5100 gulden per maand, fors te verhogen. Nu betalen zij voor het eerste kind maximaal 1100 gulden per maand, per 1 april kan dit oplopen tot bijna 1700 gulden. Op die manier hoopt de Universiteit Maastricht de kosten voor de kinderopvang te beheersen en wachtlijsten te voorkomen.

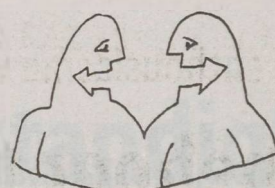
Kinderopvang is nu al erg duur en vergelijkbaar met hypotheeklasten, betoogden Ten Have en Heeneman. Een verhoging is daarom erg onwenselijk, maar bovendien ook "volstrekt overbodig". Als de universiteit, zoals in de notitie *Kinderopvang UM* staat geschreven, de werkgever van de partner daadwerkelijk laat meedelen in de kosten, ouders stimuleert om meer gebruik te maken van de goedkopere gastouderopvang en de opvang beperkt tot de dagdelen dat de ouders aan het werk

zijn, zullen de kosten al binnen de perken blijven. "Zeker nu het erop lijkt dat de schatting van het aantal kindplaatsen (108) dat in 2005 nodig zal zijn, aan de ruime kant is. Afgelopen jaar was het aantal al lager dan de prognoses voor 1998 en bleef er geld over."

Blijkt over een tijd dat al deze acties niet genoeg geld opleveren en de vraag naar plaatsen in de crèches en naschoolse opvang toch sneller groeit dan gedacht, dan kan de UM alsnog de ouderbijdrage verhogen, meenden Ten Have en Heeneman. "Maar dit moet de universiteit met grote terughoudendheid doen, want goede kinderopvang is ook een middel om personeel te trekken. En als de UM kinderopvang zo'n belangrijke arbeidsvoorwaarde vindt, dan moet ze ook zelf met extra geld over de brug komen. Het is wel heel makkelijk om dat allemaal bij de ouders vandaan te halen."

De universiteitsraad besloot echter zonder enige discussie tot een positief advies. Collegevoorzitter K. Dittich daarentegen was wel bereid om op de kanttekeningen van de ouders te reageren. Hij wees erop dat de UM de afgelopen jaren steeds meer aan kinderopvang besteedt. Niet alleen omdat de lasten zijn gestegen (totale budget is nu zes ton), maar ook omdat de bijdrage uit de arbeidsvoorwaardengelden drastisch (van 450.000 in 1998 naar 270.000 gulden in 2000) terugloopt. Het college zal dit bedrag uit de centrale middelen aanvullen. Verder beloofde hij om aan het einde van dit jaar verslag te doen over de uitwerking van de nieuwe regels. "Het kan zijn dat we ons vergissen."

Riki Janssen

AMICE

Beste Jos,

"De Maas is voor de paavis een brug te ver", luidde de kop van een artikel in de zaterdagse Limburger. Er ging weer een wereld van onbegrip voor me open. Jij zult het natuurlijk onmiddellijk begrepen hebben. Het gaat om uitgezette vissen met een machientje om hun nek waardoor ze gevolgd kunnen worden: het visvolgsysteem. Op een of andere manier kunnen ze de Maas maar niet bereiken. Misschien moeten ze die beestjes eerst van hun halsketting verlossen. Maar ja, dan kan je ze weer niet meer volgen en komen we in ieder geval op die manier nooit te weten of ze de Maas al bereikt hebben. (Zoals je leest kan ik ook lekker tobben). Maar waarom zou je dat eigenlijk willen weten? Op een lentedag is het toch zover: de eerste paavis wordt in de Maas gelokaliseerd. Zo ging het toch ook met de rivierkreeft? Die is toch alleen maar in de Maas gekomen omdat de moeder van onze vriend J.V. zijn (Turkse) rivierkreeftjes op een avond zonder hun riempjes uitliet in de Jeker?

Bij jou, van een religieus pessimisme doortrokken lentegevoel kan ik me veel voorstellen. Klanken en geuren. Ik herinner me Hilversum. Ik was daar wethouder. Ik had een sleutel van het prachtige Dudokstadhuis. (Terzijde: deze Dudok ontwierp niet alleen het gebouw maar alles: tot en met de krukken van de deuren en de briefopeners - ik heb mijn briefopener stiekem meegenomen naar het Oud Gouvernement, en open daarmee nu de brieven van het Centraal Bestuur).

Op zondag kwam ik daar de collegestukken bestuderen. Op zo'n dag ontmoette ik de stadsbeiaardier die altijd 's middags een concert gaf op het carillon. Ik vroeg hem of ik voor één keer mocht spelen. Dat mocht. Ik groeide! Lente, klanken, stuk blauwe lucht en het helgele stadhuis. Ik speelde - met moeite - het lied dat ik altijd speel op mijn en andere piano's: "Geef me nog een kusje voor het slapen gaan!" Ik geloof dat het klonk. Zelden was de lente zo dichtbij. Maar ook: de eenzaamheid. Het religieuze pessimisme vermengd met de klanken van de lente.

En dan lezen we dat 56% van onze studenten na het beëindigen van hun studie zo snel mogelijk hier weg wil. Waarom? Omdat bisschop Wiertz hier met zijn scepter zwaait? Een harteloze Iulhannes die vindt dat het H. Oliesel niet toegediend mag worden aan mensen die - mijn God, wat gaat daar aan vooraf - willen euthanaseren? Verschil tussen Limburg en Nederland? Collega Muskens uit Breda wil vrijwilligerswerk doen in bejaardenhuizen. Structureel zinloos. Maar zoveel aardiger - en recht doende aan het Boek waar jij in je laatste brief aan refereerde. Jezus, Jos, waar moeten we ons nog kwaad over maken? Steeds meer heb ik de indruk dat het allemaal geen zak meer uitmaakt. We zijn kruimels op de rok van het universum - en niemand weet meer waar het citaat vandaan komt. Ik hoorde zojuist Wim Kok. En dan wil je écht merels horen - hoe vroeg dan ook. En Jan Hanlo heeft gelijk: "Zonder geluk valt niemand van het dak." Vriend, word je nog wel eens gekust voor het slapen gaan? Gepaaid?

Ad

Loonbod universiteiten schokt vakbonden

De vakbonden hebben geschokt gereageerd op het loonbod van de universiteiten. Dat komt neer op een salarisverhoging van 1,5 procent en een eenmalige eindejaarsuitkering van een half procent. "Volstrekt onvoldoende", vinden de bonden.

Tussen het loonbod van de universitaire werkgevers en de eis van de bonden ligt een flink gat. De bonden willen er in totaal 4,25 procent bij: tenminste 3,5 procent als loonsverhoging, de rest als structurele eindejaarsuitkering. Ondanks dit verschil is er afgelopen dinsdag ruim een middag onderhandeld. Pas over twee weken, op maandag 15 maart, worden de onderhandelingen voortgezet.

Zelf wijzen de universitaire werkgevers op de noodzaak van een 'matige' loonontwikkeling. Maar er zit meer in, houden zij de bonden voor, mits het personeel in de nieuwe cao niet de status krijgt van ambtenaar. Stemmen de bonden daarmee in, dan valt er met de werkgevers te praten over een grotere loonsverhoging.

De bonden wijzen deze *package deal* af. Ze vinden het schrappen van de ambtenarenstatus veel te ver gaan. Het personeel bij de drie bijzondere universiteiten - Nijmegen, Tilburg en de Vrije Universiteit in Amsterdam - heeft deze status overigens nooit gehad. Bij de andere tien universiteiten is dat wel het geval. Dat moet zo blijven, vindt AbvaKabo-onderhandelaar Peter Wiechmann. "We wijzen dit absoluut af."

De VSNU, die optreedt namens de werkgevers, vindt het tijd om de universitaire arbeidsvoorwaarden te moderniseren. Daaronder verstaat de VSNU een overstap van het publiekrecht naar het privaatrecht, waardoor het personeel niet langer de beschermde status van ambtenaar geniet. In ruil voor de universiteiten daar zaken te laten lopen als scholing en een goede marktconforme cao op die, zo meenen de werkgevers, hen in staat stelt de universiteiten als flexibele bedrijven te

In 1991 trokken de medewerkers van de UM de straat op om te protesteren tegen de WAO-plannen. Als de universiteiten vasthouden aan hun loonbod zijn nieuwe acties niet denkbeeldig (foto Paul Mellaart)

runnen.

Juist die beoogde flexibiliteit maakt de bonden huiverig. "In de vorige cao hebben we de ontslagbescherming veilig gesteld. Die geven we nu natuurlijk niet op", geeft Eric van Boven van de christelijke ambtenarenbond CFO als voorbeeld. Optimistisch over het vervolg is hij niet. "Daar zijn de verschillen veel te groot voor." De AbvaKabo deelt zijn somberheid, zegt Peter Wiechmann.

"We waren op het ergste voorbereid. Maar dat het bod zo erg zou uitpakken, hadden we niet verwacht. Als we op 15 maart verder praten, moeten de werkgevers echt een flinke stap zetten."

Hoewel de werkgevers in de voorgestelde deal een grotere loonsverhoging in het vooruitzicht stellen, geeft de VSNU tegelijk aan dat er ook weer niet zo vreselijk veel valt te halen. De VSNU wijst erop dat universiteiten al zo'n vijf-

tien jaar bezuinigen. De komende jaren moeten ze volgens het regeerakkoord nog eens 300 miljoen gulden inleveren. "Tegen die achtergrond", aldus VSNU-onderhandelaar Theo Peperkamp, "kiezen we voor een matige loonkostenontwikkeling."

HOP, Matthé ten Wolde

'Alle lerarenopleidingen moeten universitair niveau krijgen'

Wie straks leraar wil worden, moet over een vwo-diploma beschikken en een universitaire opleiding krijgen. Dat adviseert een studiegroep, die zo het imago van het lerarenberoep wil opkrikken. Er komt de komende jaren zoveel op scholen af, dat elke leraar eigenlijk een universitaire opleiding gevolgd moet hebben. Daarom moeten de pabo's en de tweedegraads lerarenopleidingen (nlo's) fuseren met zeven à tien universitaire centra. Daar doen leraren niet alleen pedagogisch-didactische kennis op, maar ook academische vaardighe-

den.

Dat staat in het nog vertrouwelijke rapport *Een educatieve infrastructuur voor het onderwijs van de toekomst*. Volgens dit rapport is het lerarenonderwijs zo versnipperd over de veertig pabo's, acht nlo's en de negen universitaire lerarenopleidingen, dat de huidige scholing van leraren ontoereikend is.

Het rapport is geschreven in opdracht van het 'procesmanagement lerarenopleidingen', dat eind vorig jaar werd opgedoekt. Dat gebeurde zo plotsklaps, dat voorzitter W. van Lieshout de advie-

zen nog altijd niet heeft overhandigd aan minister Hermans. Dat was wel de bedoeling, opdat die er zijn voordeel mee kon doen voor zijn eigen plan voor de lerarenopleidingen. Dat presenteert hij waarschijnlijk later deze maand.

Van Lieshout betreurt de gang van zaken, maar denkt niet dat de studiegroep voor niets aan het werk is geweest. "Hermans zal dit advies niet zo maar kunnen negeren. Ik geloof ook niet dat hij dat wil. Daarvoor is het onderwerp te belangrijk." (HOP)

Shalom dierbare vrienden en vriendinnen

Als kind was ik jaloers op de Joden. Wat een fantasieprikkende feesten vierde dit volk! Ze hadden weliswaar een Inneming van Jeruzalem (1 juli) en een Verwoesting van de tempel (22 juli) te gedenken, maar daartegenover stond dan die magische Grote Verzoendag (20 september) en het nóg raadselachtiger Loofhuttenfeest, dat zelfs twee dagen duurde: 25 en 26 september. Als je nog nooit over de longen hebt gezoend, om met professor Ad Geers te spreken, dan schijnt zo'n Grote Verzoendag je één rozig tongfeest toe, van de zonsopgang boven de Dode Zee tot diep in de nacht van de Filistijnen. Daarbij stelde ik me voor dat mijn inwijding in het Grote Verzoenen door mooie Jodinnen zou plaatsvinden in Loofhutten. Grote, wufte tenten van palmtakken, die slechts hier en daar een streep woestijnlicht doorlaten, met op de grond golvende tapijten die zacht het zandrelief volgen.

Bij de registratiedesk van het congres, in de hal van Hotel Laromme, staat een tafeltje vol goudkleurige blikken kandelaartjes die ruimte geven aan -nee, niet zeven- maar acht kaarsjes. In elk kandelaartje, dat de allure van een bontvormpje heeft, steekt één kaarsje, dat juist door kinderen in orthodoxe kleren wordt aangestoken. Een allesbehalve orthodoxe vrouw van de organisatie stapt op me af. Ze brengt haar vingertoppen naar de badge op haar witte bloes en glimlacht verontschuldigend: ik, congresdeelnemer, heb het niet getroffen dat president Clinton verderop in de straat logeert. Zelden was het verkeer in Jeruzalem méér ontregeld dan deze week. Maar ik mag me toch gelukkig prijzen: vanavond vangt het feest van het Chanoeka aan. Het duurt acht dagen. Elke avond wordt er een nieuw lichtje aangestoken, tot de Chanoekalamp volstaat.

Het Chanoeka herinnert de herinwijding van de Tempel nadat de Grieks-Syrische overheerser Antiochus Epiphanes het heiligdom had bezet en ontheiligd -ze bespaart me de details, laat slechts de woorden 'orgie' en 'varkens' vallen. Wil ik met haar vanavond, tijdens de openingsreceptie in het Nationaal Museum, het begin van het Chanoeka-feest vieren?

Het congres heeft een onduidelijk thema, maar een scherp geprofileerde organisatie. De touringbussen staan al stationair te draaien, de welkomsttoespraken hoeven maar afgerold, het orkestje heeft de snorpunten reeds op

trillen staan. En boven, onder, voor, achter, links en rechts van dit alles: bewaking, veiligheid. Honderden soldaatjes met lange machinegeweren, bijeengetromd bij bushaltes, onder armzalige olijfboompjes, beetje dollen.

En wij, simpele vliegende wetenschappers, ons maar afvragen: is het voor ons of is het voor Clinton?

In de feestzaal van het museum staat, behalve het strijkje, een menshoge Chanoekaluchter, een fonkelend kunstwerk. Ook hier: één kaars, nog niet aangestoken. Tussen strijkje en luchter: drie reuzentafels vol gerechten die mijn begeerte zijn en mijn nachtmerrie: pittige lamshapjes, in olijfolie verdrongen aubergines, courgettes en paprika, rijke kazen -alles wat ik o zo graag wil, maar niet kán hebben. Het kruis dat de zenuwlijder heeft te torsen: een gammele maag.

Shalom! Dierbare vrienden en vriendinnen, wij van de Bar-Ilan Universiteit heden u van harte welkom op het EIBA-congres. En een bijzonder feestelijke avond is het. Mijn vriend professor Nebenzahl zal u uitleggen wat deze luchter voor ons betekent, zodat u aanstands met ons dit mooie feest van licht en hoop kan meevieren.

Onder blij gezang wordt door een andere professor -ik meen de marketing-professor- het eerste licht van de Chanoeka aangestoken. Dan snert het strijkje los in een vrolijke dans. Als de xylofoon invalt, haalt de onorthodoxe vrouw van de organisatie mij de dansvloer op. En daar gaan we, vooruit, achteruit, in de rondte, linksom, rechtsom,

de balletjes en paprikaplakken in de centrifuge.

De volgende ochtend in de ontbijtzaal. Een opgewonden Amerikaanse congresdeelnemer, van joodsorthodoxe signatuur: hij heeft een kamer op de achtste verdieping, aan de straatkant. Staat hij zojuist op het balkon zijn tanden te poetsen, komt er een rij limousines aanrijden, op hun dooie gemak. Hij leunt over de reling, ziet zó president Clinton zitten, in een open wagen. "Ik heb met mijn tandenborstel de hersens van zijn romp geschoten!"

Ik wend mijn hoofd af. Ginds, aan de overkant van de vallei, achter de trotse muur, ligt de Oude Stad. De Amerikaan ziet mij wegdromen. Vraagje voor mij: had ik plannen de Oude Stad te bezoeken? Ja? Met gids? Nee? Was ik levensmoe? Begreep ik niet dat het juist nú, tijdens het bezoek van Clinton, voor de Palestijnen opportuun was een toerist in de rug neer te steken? Aandacht, sir! CNN! Verstoring van het vredesproces! Willen niets liever!

Na de plenaire openingszitting sluip ik weg. Via de Jaffapoort de stad in. Ik loop door de Armeense buurt: waardig schrijdende mannen in gewaden. Ik bezoek de Klaagmuur, met een kartonnen keppeltje op mijn hoofd, waar wordt gefeest: een bar mitzwa. Ik wandel door de marktstraatjes van de Moslimbuurt, de bekende kleuren, geuren en kakofonie. En dan, midden in deze religieuze carrousel, moet ik opeens aan onze oude buurvrouw denken. Die poeierde op zondagochtend Getuigen van Jeho-

va af met het ijzersterke: "Meneer, we hebben ons eigen geloof."

Ik beland op de Via Dolorosa, de lijdensweg met de staties. Ook hier fanatieke orthodoxen, maar dan van christelijke signatuur. In mijn geest sluip ik van ze weg. Ik loop mijn eigen kruisweg. Eindpunt: de Heilige Grafkerk, the Holy Sepulchre, gebouwd op de berg Calvarie, die de vorm van een schedel heeft.

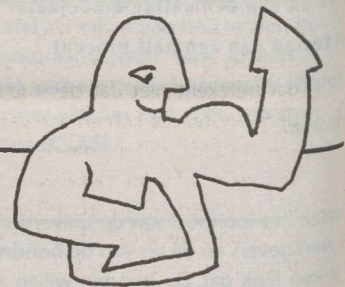
Geloof dat toch niet, man! Allemaal vrome wensdromen. Als Jezus al heeft bestaan, is hij vast niet hier begraven. Het is nep! Een kermisattractie!

Midden in de kerk is de tombe. Eén voor één mogen de pelgrims en toeristen door een gordijn naar binnen, daar waakt op dit moment een Grieks-orthodoxe priester voor. Gebukt ga ik een gangetje door en daar sta ik plots voor het graf van Jezus Christus. Ik aarzel, maar leg dan een hand op de koude steen. Echt of niet, wat maakt het uit? Ben ik echt of niet?

Mijn moslimgids wacht buiten de tombe, zijn teller loopt door. Snel een intentie! Jezus, jij bent die Ander naar wie ik aldoor op zoek was. Want de Ander is degene van wie je bent vergeten dat je hem had verlaten.

Ad van Iterson

De Vliegende Wetenschapper verhaalt van zijn ontmoetingen elders. Eens in de vier weken op deze plaats

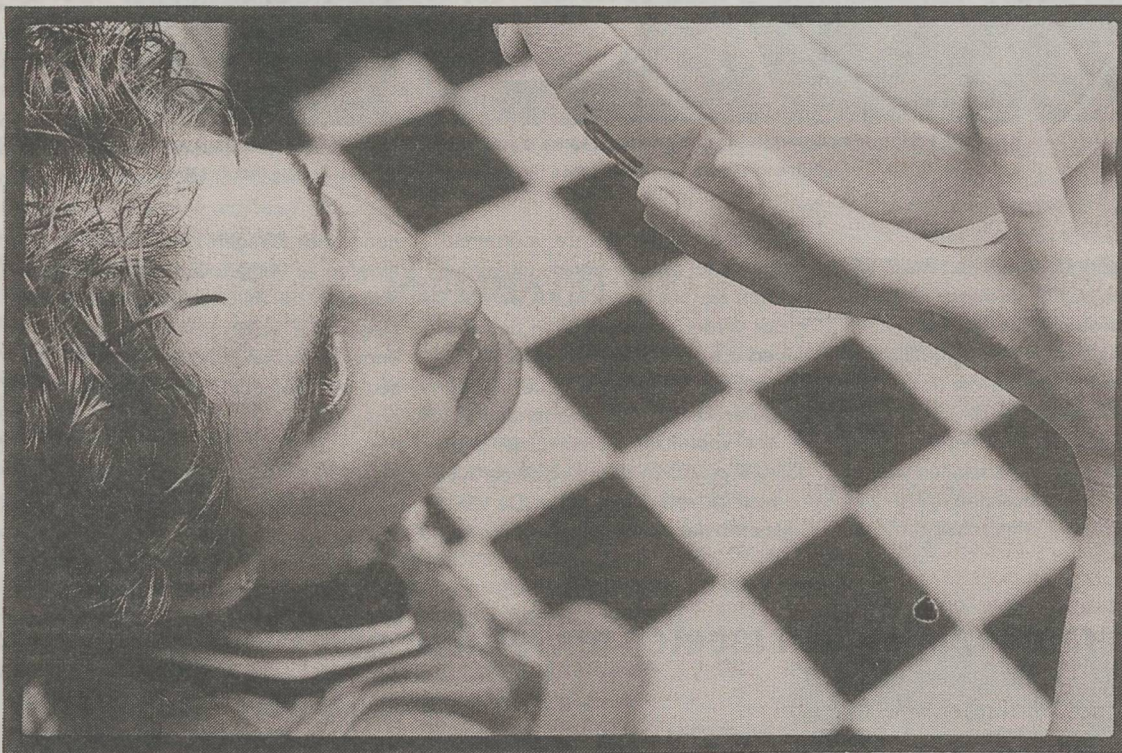
Wat Mart Smeets nooit vertelt over volleybal

Fyrfad betekent in het nieuw-Deens aanvallen. In het oud-Deens is het een theelichtje. Zo zitten er nog veel meer onbekende kanten aan het volleybal. Sommige vragen worden nou eenmaal nooit gesteld door Jan Stekelenburg of Mart Smeets. Voorzitter Annie Peeters (22) van MSVV Fyrfad, die deze week haar eerste verjaardag viert, legt het allemaal uit.

Om maar meteen met de deur in huis te vallen, waarom zijn de damesbroekjes zo ongelooflijk kort?

"Dat wordt bepaald door de sponsor. Wij hadden eerst gewone broeken. Maar sinds kort hebben we de SNS Bank, die ook hoofdsponsor van het nationale team is. En zij hadden deze broekjes. Sommige meiden met een stevige kont vinden het vervelend, en dat kan ik me wel voorstellen. Aan de andere kant: het flubbert niet en zit best lekker. In de hoge klassen is het nog erger. Sinds kort zijn daar die strakke pakjes verplicht. Dat is allemaal besloten door sponsors. Vrouwen in een strak pakje zijn sensationeel. Dan komen er meer mensen kijken, en valt er dus meer te verdienen."

Moeten vrouwen even hoog springen als

Fyrfad-voorzitter Annie Peeters legt het allemaal uit (photo Philip Driessen)

mannen?

"Nee, er is verschil. Het net hangt op twee meter drieënveertig voor de mannen, twintig centimeter lager voor de dames."

Waar kijk je nou naar als je een tegenstander pal tegenover je hebt staan?

"Je kijkt elkaar niet in de ogen. Ik tuur vaak een beetje, concentreer me op de

service. Het is niet zo dat er bij het net onderling gekat of geïntimideerd wordt."

Waarom wordt er na ieder behaald punt even gehandjeklapt? Dat voetballers na twee keer drie kwartier ploeteren op elkaar springen lijkt logisch, maar volleyballers maken om de haverklap een punt. "Ja, maar dat is ontzettend belangrijk.

Als je als team goed samspeelt, heb je de helft al in je broekzak. Zodra we merken dat het andere team labiel wordt -daar letten we goed op- gaan we nog harder yellen. Een bepaalde yell als we een punt verloren hebben, een andere als we een punt winnen. Je moet de tegenstander mentaal onderuit halen. Daarom hebben we heel veel

lichamelijk contact."

En hoe zit dat met de gebarentaal achter de rug?

"Met codes geef je aan op welke lijn je wilt aanvallen. Het veld is ingedeeld in vijf zones. Als je voor het net staat, lees je van rechts naar links. Tien betekent een rechteraanval, vijftig helemaal links en dertig zit daar precies tussenin. Dan zijn er ook nog variaties. Een één betekent een snelle bal, een twee een gewone en een drie is een hoge bal. Dus als ik eenenvijftig aangeef, wil ik een snelle bal op de linkerkant. De indeling is overal hetzelfde, de gebarentaal zelf is bij ieder team verschillend."

Waarom zie je bij volleybal nooit een scheidsrechterlijke rel, zoals bij bijvoorbeeld tennis?

"In het reglement staat letterlijk: 'Regel één. De scheids heeft altijd gelijk. Regel twee: zoniet, dan treedt regel één in werking.'"

Waarom wordt ieder zweetdruppeltje direct opgedweild?

"Vanwege het slipgevaar. Ook al heb je sportschoenen aan, een glad oppervlak is levensgevaarlijk als je zoveel moet springen en duiken."

Marjan van den Berg

Fyrfadfeest: donderdag 4 maart in de Ridderzaal van de Platte Zaal vanaf 21.30 uur. Voorverkoop op de faculteiten.

Sommige studenten kiezen bewust voor campus of internaat

"Van aardappels koken word je niet zelfstandig"

Met z'n allen in de mensa eten. En daarna geen soaps kijken, maar met studiegenoten aan een opdracht werken of een toneelstuk van Shakespeare repeteren. Veel studenten zullen er smakelijk om lachen, maar sommigen kiezen er juist voor. Ze wonen op een campus of in een internaat, waar alles gericht is op academische vorming.

Op slechts drie procent na hebben de 180 studenten van het nieuwe University College Utrecht halverwege het studiejaar hun 21 studiepunten al binnen, zegt decaan Hans Adriaansens. Daarmee ligt het UCU ver voor op andere eerstejaars. Want gemiddeld haalt een kleine negentig procent van alle eerstejaars die norm, maar dan pas aan het eind van het studiejaar. De studenten van het UCU zijn dan ook slim. Ze zijn geselecteerd op hun eindcijfers op het gymnasium of een soortgelijke opleiding in het buitenland. Daar gaat het paradedepaardje van de Universiteit Utrecht prat op: er studeren veel buitenlandse studenten. De bollebozen volgen een breed programma, in het Engels. Het is de bedoeling dat ze in drie jaar bachelor worden. Ze mogen het neusje van de zalm zijn, dat betekent niet dat de studiepunten deze eerstejaars komen aanwaaien, verzekert de decaan. Ze moeten hard werken, zo'n vijftig uur per week. Om geen tijd te verliezen aan iets triviaals als reizen, wonen ze verplicht op het campus-terrein, een voormalige kazerne met Harvard-allure. Daar zijn onder meer een *debating society*, een studentenorkest en een theaterclub. "Academische vorming eindigt hier niet als je je boek dichtslaat", verklaart Adriaansens.

Zeebonken

"Wat ik 's avonds doe? Gewoon een beetje tv-kijken. En heel veel kletsen", haalt Charlotte van Sassen (18) het ideaal van de decaan onderuit. Ze heeft geen moeite met verplicht op de campus wonen. "Ik wilde nog niet op kamers. Dit is ideaal. Je legt heel gemakkelijk sociale contacten. Het is een heel klein wereldje, bijna iedereen kent elkaar. Dat vind ik wel fijn." Annemarie van der Veen (20) zou liever 'gewoon' op kamers wonen. "Maar voor de studie is dit beter. We hebben vaak tot half zes les. Ik moet er niet aan denken om dan nog boodschappen te moeten doen en zo. En omdat we allemaal om dezelfde tijd eten, is het ook gemakkelijk om af te spreken om 's avonds nog even aan een project te werken." Marieke Baan (21): "Je wordt gestimuleerd om aan het werk te gaan. Als iedereen om je heen druk bezig is, denk je snel: laat ik ook maar wat gaan doen."

Een jaar of dertig geleden leek het de toekomst voor studierend Nederland: studenten zouden ondergebracht worden op een campus. Ze moesten wonen in studentenflats, college lopen in gebouwen om de hoek en eten in de mensa. De plannenmakers waren er zo van overtuigd dat deze Amerikaanse vorm van studentenleven ook in Nederland zou aanslaan, dat studentenflats die in

die tijd gebouwd werden vaak niet eens een volwaardig eigen keukentje hadden. Het liep anders. Studenten lieten zich niet apart zetten in hun eigen wijken. Alleen aan de Universiteit Twente bestaat nog een campus zoals die ooit bedoeld was.

Maar wie weet is de campus terug van weggeweest. In Utrecht verrijzen studentenflats tussen de universiteitsgebouwen aan de rand van de stad. In Twente zegt het hoofd van de plaatselijke studentenhuysvesting: "De meeste hogescholen en universiteiten zullen ja- loers op ons zijn." En het University College gaat zelfs een stapje verder: dat is meer internaat dan campus.

Zo'n internaat is trouwens niet nieuw voor het hoger onderwijs. Al twee eeuwen staat aan de Prins Hendrikkade in Amsterdam de Kweekschool voor de Zeevaart. De sporen van die geschiedenis zijn nog zichtbaar: op de binnenplaats ligt een groot houten schip, de scepter wordt nog altijd gezwaaid door officieren in uniform.

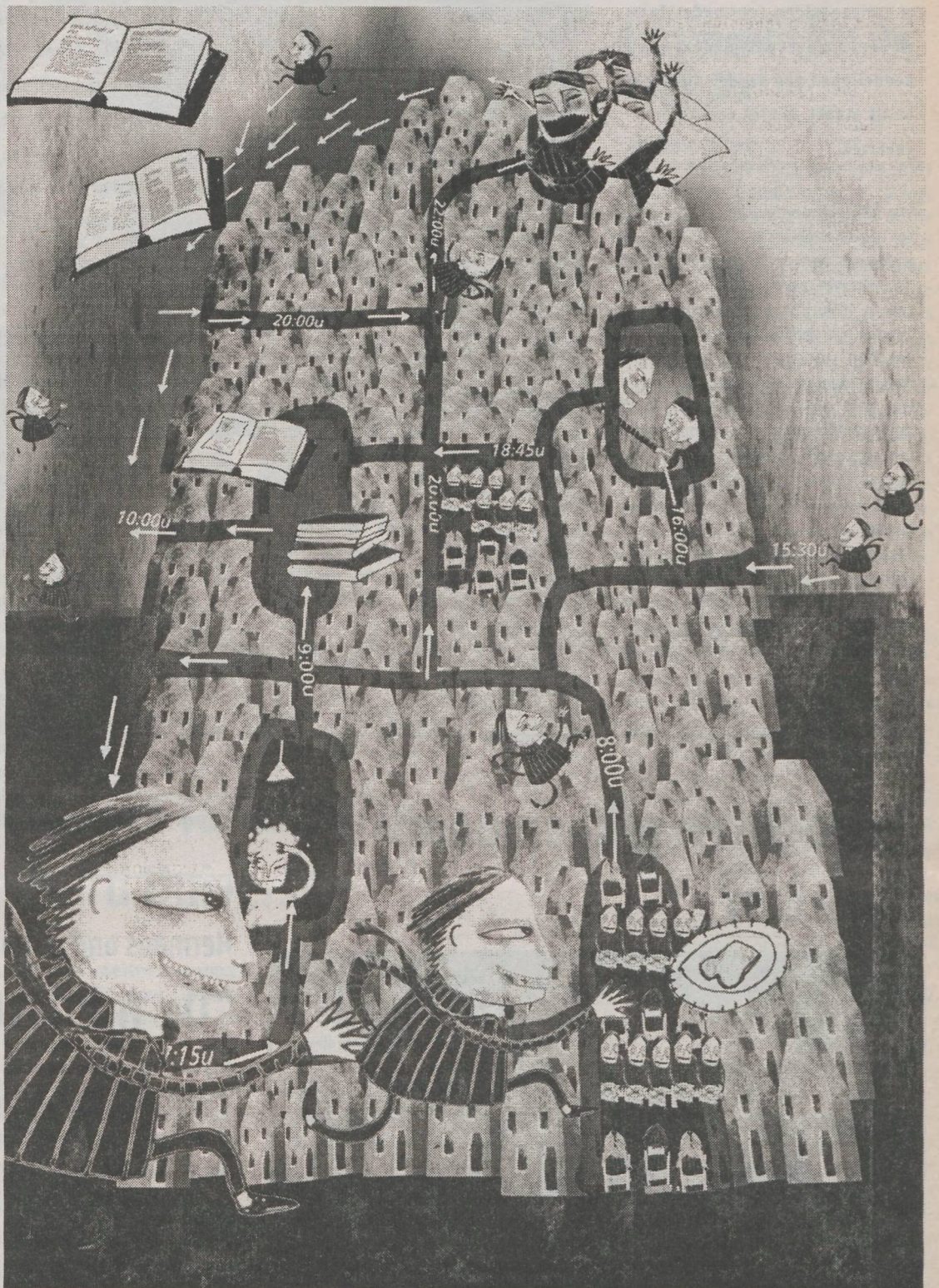
Sinds een jaar of dertig wonen er niet alleen aankomende zeebonken meer. Alle studenten van de Hogeschool van Amsterdam zijn welkom. Als ze zich maar aanpassen aan de regels van wel- eer. Dat eerstejaars alleen geüniformeerd aan het diner mogen verschijnen, bijvoorbeeld. Inge Dumoulin (18) is er in het half jaar dat ze in het internaat woont, helemaal aan gewend geraakt. Ze doet de opleiding Mode. Toch verkleeft ze zich elke avond keurig als maritiem officier. "Mijn mede-studenten verklaren me voor gek, als ik vertel dat ik in donkerblauwe rok, met een wit overhemd en een stropdas aan tafel ga. Het hoort er nu eenmaal bij." Net als het delen van een slaapkamer met een andere studente. "Dat gaat perfect, het klikt gewoon."

Dumoulin is enthousiast over de 'kweek- school', waar 152 studenten wonen. "Er is een hoop gezelligheid, je bent nooit alleen." Toch heeft ze een strenge periode achter de rug. "Het eerste semester moet je tussen zeven en acht aan het ontbijt verschijnen. En je mag tot tien uur 's avonds geen tv kijken. Ik snap dat wel. Het is de bedoeling dat je een bepaald ritme krijgt, waardoor je zo veel mogelijk aan je studie doet. Bij mij heeft dat redelijk gewerkt."

Voor Tjarco Mulder (20), eerstejaars vliegtuigoperatie, was het regiem zelfs de doorslaggevende reden om 'kwekeling' te worden. "De laatste twee jaar van het vwo zat ik op kamers. Ik deed niks anders dan naar het kastje kijken. Dus dit leek me wel goed, een stok achter de deur." Hij wilde eerst één jaar blijven, maar heeft al besloten er een tweede aan vast te plakken. "Ik moet er niet aan denken om in mijn eentje op een kamer van twee bij twee te zitten."

Hoogwaardigheidsbekleders

Maar een student wil toch juist vrijheid- blijheid? En moet hij niet z'n eigen potje leren koken? "Ach, koken", schampert maritiem officier Edwin van Tol (23). "Dat doe je tegenwoordig toch in de magnetron? Hier leer je andere dingen: goed met mensen omgaan bijvoorbeeld. Ik deel een kamer met twee andere jongens. Dat betekent dat je je moet aanpassen. Als ze in een vacature mensen met teamgeest vragen, zijn wij straks in

(tekening Simone Golob)

het voordeel."

Hans Adriaansens van het University College denkt er net zo over. "Ik vind het een raar idee dat zelfstandig worden iets te maken heeft met het leren koken van aardappelen. Onze studenten steken hun tijd in andere dingen. Onlangs hebben ze A Midsummernight's Dream van Shakespeare opgevoerd. Heel indrukwekkend. Ik denk trouwens dat je juist op een campus zelfstandig wordt. Dat is een *pressure cooker*. Je moet iemand zijn om je hoofd boven water te houden met zoveel mensen om je heen."

"Niemand komt hier ook vandaan zonder bestuurservaring", somt de Amsterdamse student Van Tol nog een voordeel van de 'kweekschool' op. Hij kan het weten, want hij woont er al voor het vijfde jaar. "Er is van alles: een eigen studentenvereniging, een eigen roeiclub, een eigen krantje -en iedereen zit wel ergens bij." Personeelslid Randy Croes kan het nog sterker vertellen: "Vanuit ons verleden als Hogere Zeevaartschool hebben we veel contacten met hoogwaardigheidsbekleders, waaronder de leden van het koninklijk huis. Die komen hier soms langs. Vorig jaar heeft staatssecretaris Gmelich Meiling van defensie

hier nog gedineerd. Dan regelen de studenten eventjes dat ze een bezoek aan vliegveld Folkel mogen brengen. Je leert hier dus ook uitstekend netwerken." Ook de campus van de Universiteit Twente (150 hectare groot) is opgezet om ervoor te zorgen dat studenten aan academische vorming toekomen. Behalve 2100 studentenwoningen zijn er een kapper, een kerk, een supermarkt, een bioscoop en 37 sportverenigingen. Om met Hans Schuppers, waarnemend hoofd campusvoorzieningen, te spreken: "Je kunt hier volop student zijn, zonder je druk te maken over kleine dingen. Zo is de mensa zeven dagen per week open." Aan het begin van het studiejaar zitten de kamers allemaal vol, verzekert Bert Bokhove van de Stichting Studentenhuysvesting Drienerlo. Volgens hem heeft de campus in de dertig jaar van zijn bestaan nooit aan populariteit ingeboet. "Er is wel eens een half procent meer of minder leegstand, maar het verschil is nooit groter. De gemiddelde verblijfsduur is zo'n drie jaar. Dat betekent dat er veel mensen zijn die hier hun hele studietijd blijven wonen."

Zo iemand is Charlotte van Aken (22), vijfdejaars civiele technologie & manage-

ment. "De campus was één van de redenen waarom ik hier ben gaan studeren. Het leek me gezellig, met allemaal studenten bij elkaar. En dat is ook zo. 's Zomers is het hier één grote barbecue. Bovendien heb je uitstekende computerfaciliteiten: voor vijftien gulden per maand heb je Internet op je kamer." Het klinkt allemaal ideaal. Moet het hele hoger onderwijs eigenlijk niet aan de campus of het internaat? "Nee", zegt Hans Adriaansens van het Utrechtse college resoluut. "Je hebt zoveel types studenten. Dit is niet voor iedereen geschikt. Een campus werkt ook alleen maar voor mensen tot een jaar of 24. Daarna willen ze hun eigen leven opbouwen." "Het campus-idee past niet in onze traditie", voegt Bokhove van de Enschedese Stichting Studentenhuysvesting eraan toe. "In Engeland en Amerika zijn de universiteiten van oudsher op deze manier opgezet. Daar is in Nederland niet eens ruimte voor. De Universiteit van Amsterdam bijvoorbeeld is zo met de binnenstad verweven, daar zie ik geen campus bij komen."

HOP, Inge de Visser

Universiteiten verdienen 25 miljoen extra aan collegegeld

De universiteiten verdienen per jaar 20 tot 25 miljoen gulden aan hogere collegegelden voor ouderejaars en deeltijd-studenten. Maar van de bedoelingen van de wet die dit mogelijk maakt, is niet veel terecht gekomen.

Dat blijkt uit een studie van het Twentse onderzoeksinstituut CSHOB. Dat zocht uit wat er is terecht gekomen van een wet die voormalig minister Ritzen in 1996 invoerde. Dankzij die wet mogen universiteiten voor een deel van hun studenten zelf bepalen hoeveel collegegeld ze vragen.

Het gaat om zevendejaars en ouder, deeltijd-studenten en extraneï (studenten die geen onderwijs volgen, maar slechts examens doen). Samen is dat een kleine twintig procent van alle studenten.

Niet alle universiteiten gebruiken hun vrijheid. Zo brengen zes van hen hun ouderejaars niet meer dan het gewone collegegeld in rekening (dit jaar 2750 gulden). De zeven anderen doen daar

wel een flinke schep bovenop. Het hoogste tarief is 3852 gulden.

Universiteiten halen met de hogere collegegelden 20 tot 25 miljoen gulden per jaar aan extra inkomsten binnen, schatten de CSHOB-onderzoekers. Dat is zo'n vijf procent van het totale bedrag dat ze aan collegegelden op hun rekening bijschrijven.

Toch concluderen de onderzoekers dat de wet niet veel effect heeft. Ritzen wilde de universiteiten extra vrijheid geven om eigen beleid te voeren. Ze zouden bijvoorbeeld nieuwe markten van vermogende studenten (bijvoorbeeld buitenlanders) kunnen aanboren of speciale doelgroepen (allochtonen, gehandicapten) aantrekken met een laag collegegeld. Van zulk beleid is nog weinig te zien.

De hogescholen -die dezelfde vrijheden hebben- zijn nog terughoudender geweest met hogere collegegelden. Zij halen slechts tien tot vijftien miljoen extra binnen, vooral via hun deeltijd-studenten. Voor hen is dat niet meer dan zo'n twee procent van hun totale inkomsten uit collegegelden.

HOP, Hanne Obbink

'Studenten pikken geen banen in'

Studenten zijn flexibel en makkelijk in de omgang (foto Nelis Tutkey)

Het is onzin dat studenten het werk van lager opgeleide jongeren in pikken, vindt minister Hermans van onderwijs. Hij is dan ook niet van plan studenten beperkingen op te leggen bij het aannemen van een bijbaan.

Het zou mooi zijn als studenten allemaal een bijbaan vinden die in het verloop van hun studie ligt, verklaart Hermans. Maar dat is nu eenmaal niet mogelijk. En omdat het noodzakelijk is dat ze wat bijverdienen, moeten ze de vrijheid houden om zelf een baantje uit te zoeken.

De minister reageert op vragen van Kamerleden van het CDA, D66 en de PvdA. Zij maakten zich zorgen over een recent rapport van het Rotterdamse onderzoeksinstituut Risbo. Daarin staat dat studenten zo'n 55.000 banen in de detailhandel en horeca bezet houden,

die ook door werklozen met alleen mavo of voorbereidend beroepsonderwijs kunnen worden gedaan.

Hermans legt er andere onderzoeken naast, van het Centraal Planbureau en de Stichting voor Economisch Onderzoek. Daaruit blijkt dat studenten niet in plaats van laaggeschoolde jongeren worden aangenomen. Als ze voor de betreffende banen geen studenten meer kunnen vinden, kiezen veel werkgevers voor herintredende vrouwen of scholieren.

De studenten krijgen de voorkeur, weet Hermans, omdat zij in de ogen van werkgevers flexibel zijn, makkelijk in te werken en communicatief vaardig. Daar komt bij dat ze vaak oproep- of uitzendwerk doen, voor minder dan twaalf uur per week. Het is moeilijk daar echte banen van te maken, die werklozen uit de brand kunnen helpen.

HOP, Inge de Visser

Postdocs zijn gebrek aan loopbaanperspectief zat

Niet de beste, maar de onderzoeker met het meeste geluk krijgt de baan

Postdocs hebben nauwelijks kans op vast werk. Daar hebben ze genoeg van en daarom richtten zij een platform op om hun belangen te behartigen. Beleidsmakers geven hen weinig hoop. Pas over tien jaar komen er weer banen vrij.

Up or out. Zo omschrijven beleidsmakers de vooruitzichten van de postdoc, de pas gepromoveerde onderzoeker met tijdelijk werk. Wie na een paar jaar als postdoc geen hogere plaats in de wetenschappelijke hiërarchie weet te verwerven, moet elders maar een baan zoeken. Zo ziet de piramide van de wetenschap er nu eenmaal uit: breed aan de basis, smal aan de top.

Maar de praktijk is anders. Postdocs stapelen vaak de ene tijdelijke baan op de andere. Niet up, niet out, maar gewoon doormodderen zonder uitzicht op vast werk. In arren moede zoeken velen uiteindelijk toch hun heil buiten de wetenschap. Niet omdat ze hun werk niet leuk vinden of niet goed genoeg zijn, maar omdat ze de onzekerheid zat zijn. Er zijn in Nederland zo'n tweeduizend postdocs. Het platform dat vorige week werd opgericht om hun belangen te behartigen, wil allereerst praktische za-

ken regelen. Zo moeten de verhuis- of reiskosten vergoed worden van postdocs die van de ene naar de andere universiteit moeten overstappen. En de regels die het stapelen van tijdelijke banen belemmeren (bijvoorbeeld op het gebied van wachtgeld) moeten verdwijnen.

De belangrijkste wens is echter: meer vaste banen. "Laten we daarom ook eens kijken naar de universitaire bureaucratie", zei dr. George Schrambowski van het Postdocplatform vorige week tijdens de discussiemiddag waarmee het platform officieel van start ging. "Door daar te bezuinigen, komt er geld vrij voor onderzoek."

Tijdelijke onderzoekers in dienst van onderzoeksorganisatie NWO opperden dat er misschien gewoon minder aio's moeten worden aangesteld. Waarom per jaar een paar duizend aio's aan een promotie laten beginnen, als er uiteindelijk maar voor een paar van hen een vaste baan in de wetenschap is weggelegd?

De directeuren Hutter (van NWO) en Van den Maagdenberg (van de vereniging van universiteiten VSNU) zagen er niets in. "De wetenschap is een keihard bedrijf, dat niet zonder selectie kan", aldus Hutter. Dat is ook de functie van het fenomeen postdoc: "Het is een methode van talent spotting. De besten

moeten behouden blijven voor de wetenschap."

De aanwezige postdocs vonden dat een al te mooie voorstelling van zaken. "Of je een vaste baan krijgt, hangt niet af van je kwaliteiten, maar van toevallige vacatures. En die zijn er niet veel", zei er een. "Niet de besten, maar de gelukkigsten blijven over."

Dat klopt, maar het is tijdelijk, hield Van den Maagdenberg de jonge onderzoekers voor. Per jaar komt niet meer dan twee procent van de docenten- en hoogleraarplaatsen vrij. Dat komt doordat universiteiten veel personeel hebben van rond de leeftijd van 55 jaar. "Dat is een enorme prop die veel tegenhoudt. Straks gaat die met pensioen. In de tussentijd moeten we ervoor zorgen dat er niet hele generaties onderzoekers verloren gaan."

De huidige generatie postdocs koopt daar weinig voor: voor de meesten van hen is het straks out. Van den Maagdenberg: "Een hoogleraar moet de toekomst van zijn tijdelijk personeel serieus nemen. Hij moet de boodschap durven overbrengen dat er geen plaats is en ervoor zorgen dat zijn postdocs ook buiten de wetenschap aan de slag kunnen. Universiteiten moeten op dit punt nog heel veel leren."

HOP, Hanne Obbink

Hermans onder druk om vijfde jaar biomedici

"De minister zit scheef"

Minister Hermans staat onder groeiende druk om na biologie ook vijf biomedische opleidingen ruimte te geven voor een extra studiejaar. Volgens de betrokken universiteiten is het huidige standpunt van de minister niet houdbaar. Ook vanuit de Tweede Kamer worden kritische vragen gesteld.

De kwestie medische biologie zal niet door zijn grote gewicht in de geschiedenisboeken belanden. Wel kan het een eerste smetje worden op het blaas van deze onderwijsminister. Want de ambtenaren die het wetsontwerp over de cursusduur van bètastudies maakten, moeten de biomedici over het hoofd hebben gezien. En het is nog niet gelukt die fout op een geloofwaardige manier te herstellen.

In de toelichting bij de wet staat het op het eerste gezicht helder: de medisch-biologische opleidingen krijgen géén vijfde jaar. Maar volgens de meest betrokken universiteiten (UvA, VU, Leiden en Utrecht) is dat niet vol te houden. Het botst zowel met eerdere afspraken als met de realiteit van het onderwijs. Want medische biologie en gewone biologie zijn nauw vervlochten. Inhoudelijk is een verschil in lengte al moeilijk te verdedigen, bestuurlijk is het vrijwel onmogelijk.

Er zijn drie opleidingsroutes in het spel. Ten eerste kent biologie zelf een medi-

sche specialisatie, die in Leiden en Groningen populair is. Deze mag zeker vijf jaar lang worden. Maar in Amsterdam (UvA en VU) en Utrecht is deze richting verzelfstandigd. Het is niet te verkopen dat die maar vier jaar mag duren. Desnoods bombarderen de faculteiten deze opleiding weer tot specialisatie van biologie om dat vijfde jaar te krijgen.

De derde categorie biomedische opleidingen komt voort uit de medische faculteiten. Zowel Leiden als Utrecht heeft er één. Bestuurlijk is het mogelijk ze afwijkend te behandelen, maar dat zal wel verzet opleveren. Zeker Utrecht (dat dus via twee routes opleidt) staat dan sterk. Pas drie weken terug schreef de onderwijsinspectie dat de biomedische opleiding van de medische faculteit: "In ieder geval met ingang van september 1999 een vijfjarig programma zal hebben. Het studeerbaarheidsprobleem zal dan tot het verleden behoren."

Met dit alles heeft Hermans' staf kennelijk geen rekening gehouden. In de toelichting bij het wetsontwerp staat dat de mogelijkheid van vijf jaar niet geldt voor de biomedische opleidingen "die vallen in de sector gezondheid". Dat laatste geldt strikt genomen alleen voor twee opleidingen in Utrecht en Leiden. De drie andere vallen onder de sector natuur. En de wetstekst biedt die sector wel de gelegenheid tot vijfjarige programma's.

Die tegenstrijdigheid zorgt voor veel verwarring. En het wordt nog erger

door de wisselende interpretatie die het departement zelf geeft. Twee weken geleden erkende een woordvoerder dat de biomedische opleidingen die onder de sector natuur vallen, aanspraak hebben op vijf jaar. Maar inmiddels wordt dat weer ontkend. Het ministerie verwijst naar een eerder voorstel van de universiteiten om alle biomedische studies in het jaar 2000 onder één label 'gezondheid' te brengen. "Het wetsontwerp loopt daarop vooruit", is de uitleg.

Volgens woordvoerder drs. C. Jansen van de Utrechtse universiteit is die opstelling juridisch niet vol te houden. "De universiteiten kunnen die herindeling heel makkelijk intrekken", stelt hij. "De minister zit met dit voorstel nog steeds scheef." De vier meest betrokken universiteitsbesturen rekenen er volgens hem op dat Hermans zijn plan alsnog aanpast.

Inmiddels klinkt er ook in de Tweede Kamer, die deze maand het wetsvoorstel van Hermans behandelt, kritiek op de behandeling van de biomedici. "Ik zou het raar vinden als medische biologie vier jaar blijft", zegt Ursie Lambrecht van D66. "Dat is zeker een stevige bètastudie." Ook haar collega Mariët Hamers van de PvdA zal de kwestie aan de orde stellen.

HOP, Frank Steenkamp

Student house in the Capucijnenstraat 75: no longer the close-knit group of a few years ago. See page 10-11 (photo Philip Driessen)

Policy on foreigners invokes annoyance "I am not an asylum seeker"

It is a spearhead of the Dutch government, internationalisation of higher education. Yet at the same time, this very government upholds such a strict policy on foreigners that the influx of researchers and students from abroad grinds to a halt.

Acquiring a visa to actually enter the Netherlands, cost him more than six months. Finally here, he was sent from pillar to post. He was told that he needed a National Insurance Number in order to get a work permit. At the tax office, the civil servants said the order was the other way around: that he needed a work permit in order to get a National Insurance Number.

The misery of that is no longer, but the Hungarian László Darvasi would rather tell of his experience under a pseudonym. A little paranoid, admits the assistant of the course at the University of Leiden. But his staying permit still has to be renewed a couple of times more and he would rather not run any risks. In particular, because he remembers the capriciousness with which he was treated. Things that met with a veto from one civil servant, was no problem whatsoever for his colleague at the next counter.

The Hungarian quite understands that the Netherlands does not wish to extend an open invitation to foreigners. But during the period of these proceedings, he constantly had the feeling that civil servants were treating him as an asylum seeker. "I am not an asylum seeker, I have come to work here for four years. After that, I will return to Hungary or I will be a post-doc in America." He

also found the lack of professionalism very annoying. "Each time I had to fill out new forms, there was no end to it." "A request to study or work here must pass through many government bodies," says Joanneke Halbertsma of Nuffic, the organisation based in The Hague that deals with international co-operation in higher education. "They are not all informed of the rules." Halbertsma can actually understand this. The rules are complicated and change regularly. Halbertsma says that things may already go wrong at the embassy. They decide according to their own views, interpret the rules wrongly or make unjustified demands. For this reason, an application may drift from one place to another (seven months is no exception) between the embassy, the applicant, the immigration office and the foreign police. In the event that this leads to a rejection, this is usually provided in Dutch. Consequences: the applicant can only guess as to why he cannot gain entry into the Netherlands.

Schools of higher education and universities also make mistakes. For example, when benevolent but uninformed members of staff interfere with the applications. Or when universities are so decentralised that experts do not share their knowledge.

Nuffic is working on two brochures, with the do's and don'ts for foreign students and researchers. There will also be a folder with a practical summary of all the legal rules, meant for universities and embassies. Meanwhile, civil servants from the Ministry of Education are attempting together with other departments to iron out the problems. Whether anything can be gained from this, Halbertsma does not know. "But every little bit helps."

HOP, Matthé ten Wolde

UM to join forces with Stanford University

The Universiteit Maastricht is starting a co-operation with Stanford University in the United States. Last month, representatives from the two institutes signed an agreement to work together. Experts from Stanford will aid the UM in increasing the role of computers in education. This will involve such matters as electronic blockbooks and virtual study groups.

Stanford University, which has a similar type of education system as the UM, is very experienced in this field. The so-called learning lab, which the UM now wishes to develop within the McLuhan Institute, which started at the end of

last year.

The director of the learning lab in Stanford is coming to Maastricht. Next year, he will take up the Tans temporary professorship as a visiting professor. The aim of this temporary professorship, which was named after the founder of the UM, is to promote the development of education. Because the board of the university considers information and communication technology as key issues, the professorship will be occupied by experts in this field for at least three years.

Jan Buevink

'Students are not snatching jobs from the lesser educated'

It is nonsense to say that students are snatching jobs from the lesser educated, states Minister of Education, Mr. Hermans. Therefore, he is not planning to impose limits on students accepting jobs.

It would be really perfect if all students could find jobs that were in line with their studies, says Hermans, but that is just not possible. As it is a necessity for students to earn extra money, they must retain the right to choose their own jobs.

The minister responded to questions from the Members of Parliament from the Christian Democrats, D66 and the Labour Party. They were concerned about a recent report by the Rotterdam research institute Risbo. The report stated that students occupied about 55,000 jobs in the retail business and catering industry, while the unemployed who possessed an 'LGSE' diploma

or with preparatory vocational education could also do these jobs.

Hermans compares these results with those of other studies carried out by the Central Planning Bureau and the Foundation for Economic Research. The latter showed that students are not employed instead of lesser educated youths. Many employers choose women who return to the labour market and school-goers, when they cannot find students to do these particular jobs.

Hermans knows that students are preferable because employers believe that they are flexible, learn the ropes easily and have communicative skills. In addition, they often do stand-by or temporary work, for less than twelve hours a week. It is difficult to make proper jobs from this to help the unemployed.

HOP, Inge de Visser

Last Month Not On Page Six

Studying longer

In the future, Dutch students may study for ten years instead of six. A cabinet decision to this effect was taken at the beginning of this month. At the same time, the essence of the present grant system will remain intact. This means that students will continue to receive a grant for four years. At the moment, they need not repay this amount if they complete their studies within six years. From the beginning of the 2000/2001 academic year, this period will be extended to ten years. The minister of education also wishes to do more for senior students. At the moment, students turning 27 lose their rights to a grant. If the minister gets his way, the age limit will be changed to thirty.

Million-guilder loan

The Universiteit Maastricht is borrowing about 170 million guilders from the ING bank. This is to cover the costs involved in the new building in Randwijk and the renovation of several existing buildings in the inner city area. No comments have been made on the conditions of the loan. A further 227 million guilders is required to fund the construction plans in the coming years, so that by 2002 the expected twelve thousand students and the accompanying members of staff may be properly accommodated. A small portion of the money will come from the Ministry of Education.

Mouse arm

"Slowly but surely I am getting the impression that an RSI epidemic is sweeping Arts and Culture," says study adviser T. Hoex. Some years ago, a few of CWS employees suffered from *repetitive strain injury*, now at least seven students are complaining about muscle and joint pain. Exactly why the mouse arm should emerge so explicitly at Arts and Culture, is a mystery to faculty director Van Wersch. Hildegard Oomen, a student, reckons that all the writing undoubtedly plays a part in it. Students of CWS must complete an essay at least once every six weeks.

Repayment

Ten percent of the Dutch students failed to obtain sufficient credits last year and hence must pay back last year's grant. In Maastricht, the figure stood at twenty percent. The data were derived from the Information Management Group. This concerns 12,500 first-year students who gained less than 21 credits and 20,000 senior students.

Unawareness

It is now nearly twenty years since Health Sciences began and yet a quarter of the relevant employers in this country still do not know of the existence of this programme. This was shown in an image study, carried out by the Maastricht faculty. More than three hundred representatives of an equal number of organisations and institutes in the field of health care were questioned. The question whether they were familiar with the programme, met with a negative answer from 26 percent of the interviewees.

It is no longer the close-knit group of a few years ago. Back then, the inhabitants of the student house in the Capucijnenstraat 75 did everything together: breakfast, enjoying the summer sun in the garden, partying big in the cellar. The small core from the beginning, two German and one Dutch student, reminisce about nostalgic memories. The story started four years ago. An old convent in the centre of Maastricht city, no more than a hundred paces from the churches on the Vrijthof, was sold to a company in Heerlen. They had it converted into a student house. The luxurious, spacious rooms, nearly all with an individual bathroom, attracted mainly foreign students. The ground floor is now inhabited by ten people. It forms an interesting international group of Dutch, Germans, one Chinese and one Roumanian.

International student house Capucijnenstraat 75

Stopped being a big happy family a long time ago

A Chinese take-away for Capucijnenstraat 75 (photo Philip Driessen)

Even the bell is international: "ground floor" it says in English. The door swings open. A tall blonde boy takes me through the corridors. At his table, German Ulrich Prediger ("just call me Uli") pours a cup of coffee. He is 27 years old, in the third year of International Economic Studies and is one of the very first inhabitants.

This house was like winning the lottery, he sighs. A large room, with my own cooker, a big double raised bed and wide glass French doors. An expensive lottery ticket, that is true: the rent prices

are in proportion to the luxury. They go as high as nearly seven hundred guilders per month.

That immediately explains why so many Germans live here, Remco de Vos, student of International Business Administration and 22 years old. He is one of the four Dutch living on this floor and living in a considerably smaller space. "Germans are prepared to pay more for a room." "And they are usually richer too," Uli agrees with him.

Remco moved, at the same time as Uli and the German Dirk Neumann, into a

building in the Capucijnenstraat. "In that first year, we did everything together," says Dirk, also an IB student, and 24 years of age. "Cooking, having breakfast, going out. We had parties quite often too, at New Year's Eve for example. Everyone was new here and we had to rely on each other. Just like one big family."

That big family was very close and often a bit too clinging, says Uli. He is not that bothered that the good old times have passed. Sometimes he will look in on someone for a chat but that is all.

"I'm not at home that often. From second year onwards, your study becomes more severe, and you have less time to spare."

Besides these three on the ground floor, there is also a German couple who keep very much to themselves, and two Dutch students who are away a lot. Furthermore there is a Roumanian doctor who is completing his internship and therefore out of the house a lot. Then we have the caretaker, Christian Hensels, and an (obligatory) music student. Remco: "In the conservatory room, we had a Polish girl who stayed for two years, a violinist. Now we have a Chinese boy who has been living there for a few months."

Morning ritual

There is not a lot of contact among each other. "The old core has to a large extent moved away and everybody has more or less his own life to be getting on with," says Remco. "I meet the others when I collect my mail; other than that, I do not see them much." He still sees Dirk a lot. They have maintained their morning ritual. Dirk makes coffee in the mornings, prepares the breakfast and then wakes up Remco. Then they have breakfast together. Dirk: "In the past, I used to knock on everybody's door, but one after the other gave up. Everyone had to be up at different times. Now there are only the two of us left."

Teaching Dutch students

Arnold Schwarzenegger goes PBL

"Onwijs goed," "prima," "super." Dr. Bernadette Schmitt is very happy here in Maastricht. Her Dutch displays student characteristics. "I have learned very informal Dutch and I knew nothing of the polite 'U' form, that we always use in Germany. I always say 'je'." That does not always come across equally well. "An elderly man asked me for directions in Nijmegen. I told him: 'You have to go there, then you go that way', using 'je' all the time. He looked at me in a very peculiar manner."

In '93 she arrived in Nijmegen, where she worked at the Max Planck Institute. "That was my first contact with non-German. I had to teach a group of psychologists of different nationalities who wished to carry out cognitive experiments in the jungle."

In a roundabout way, which included San Diego, she ended up at the Faculty of Psychology in Maastricht in September. "I had to return from San Diego to defend my thesis. Afterwards, a man was standing in line to congratulate me. He said: 'Congratulations Bernadette. You do not know me, but I have a job for you.' That was Prof. Leo Blomert, head of the department of neuro-cognitive science. The morning after the

party and the after-party, she came to make her acquaintance.

"I think it is wonderful, the things that are done for the students here. Minor things, like pigeon holes for the students, so that you can reach them personally. Out of this world. And the computer centre is also very important. For us psychologists, the computer is like a third hand and sometimes a second head. You cannot start early enough giving students the opportunity to work with them."

One of the reasons to prefer Maastricht to San Diego was the education system. Schmitt wanted very much to teach, although up until then she had never heard of the PBL system. She feels that it makes students more self-conscious. "When I was a second-year student, I never knew which questions I could ask at the end of a lecture. Students here discuss the material afterwards, a great advantage." A disadvantage is the time involved for the tutor: firstly preparing everything, and then the group sessions. A lecture would have been quicker. And even then sometimes nothing comes out. "I was in a group once for the block of Neuro-cognition. The students were all quiet. I

Dr. Bernadette Schmitt: "When I was a second-year student, I never knew which questions I could ask at the end of a lecture" (photo Philip Driessen)

waited, as befits a good tutor. Absolutely nothing happened, so I asked if maybe they were suffering from a programming depression." That appeared to be the case. Alongside the neuro-cognition block, the students were taking a programming course and it was at times so demanding that there was no time left for Schmitt's group.

Apart from speaking Dutch and German with her room mate and fellow countrywoman, Schmitt also has to be able to stand up for herself in English. The professional literature is largely written in English and the education programme is also partly in English. Communicating in three languages is not easy, not even when you are studying cognitive processes in the brain. On certain days, it seems that the Dutch is restrained, or English and Dutch interfere with each other. She does not know how this happens. "It is not a case of tiredness restraining the Dutch, or that the coffee stimulates the English." She teaches one block in English. "I was explaining a little about auditive processing. Afterwards a student said to me: 'I just could not listen anymore to what you were saying, because I kept thinking about Arnold Schwarzenegger.' And he does not even have a German accent but an Austrian one!"

Agnes Sommer

Dinner on the ground floor (photo Philip Driessen)

Yuan Ye's room, the Chinese student of music, borders on the hall. Having knocked on his door, a sleepy head opens it. In about a quarter of an hour he will be approachable, he informs us in a somewhat unaccustomed English. A little later and neatly groomed, he is sitting in a very tidy room. A bed and a table were the only furniture in the room when he arrived. Through school he was able to acquire a desk, a fridge and a television. It is still a bit bare. The room is on a cardboard box and the walls are bare. Nevertheless, Dian (23 years old) is very pleased with it: "In the first place, I am here to study, so really any room would be good enough, but living together with other students is a lot of fun. Making contact is easy this way and you learn the European customs much better."

Different dishes

Remco especially loves having meals with the others. "Then you can exchange the different dishes." But in the five months, he has only eaten with the other inhabitants on two occasions. There are a few music books on his table. Schumann. "Western classical music is totally different to Chinese music. Music is inseparably connected to culture, so if you wish to play Schubert or Schumann, you must be aware of the cultural backgrounds." Music is like a thread running through the life of the Chinese pianist. At the age of eleven, he moved from his home to Peking which is on the other side of the country, in order to go to the School of Music. Now music has taken him to the other side of the world, in order for him to learn about the classical masters but also jazz music. "Naturally, I already knew a lot of modern music. We now listen to jazz, pop, reggae and disco in

China. But you still have to learn about the cultural context."

Local pub

It is Tuesday evening, the great *out-with-the-house-evening*. The Shamrock is to be the first destination, Dirk, Remco and Uli decide. It is their local pub. "Nice and close and lots of foreign students come there," Uli informs us. Caretaker Christian is coming too and after a lot of enticing ("it is only for the photo, one beer and you can leave"), Dian decides to come too. The Spanish girl Helena from the first floor also joins the company. "I really do not belong, you know."

We enter the Shamrock and leave immediately. Too busy for a good chat. The Perroen is more to our liking. The six are barely sitting at the table by the window but a discussion on poverty in Asia blazes away.

Remco has just returned from a year of studies in Thailand and Dirk from Japan. Over Dian's head, who is sitting in between the two, they analyse the economic situation in both countries between a few mouthfuls of beer. China is also brought into the conversation. "In China they are much worse off than in Thailand, where at least people are not dying of hunger," says Dirk. Remco still wishes to make a comparison with the rest of Asia. "That is not possible," hammered Dirk, "the difference between the city and countryside in China is extremely great."

The real expert sits in silence. "A lot has changed in China of late," he pitches in on one occasion. Being reticent is part of his nature. "Asian people are much more introvert," he had explained a few days before. "People are much more open here, they just do everything they want to do." Dian formulates very care-

fully the differences between the two continents. He clearly wishes to offend no one. "In China people work very hard and they take life very serious. They also have a lot of fun, you know, they spend their money on delicious food and expensive skiing holidays. Maybe that is a result of the new openness in China: lifestyle is now becoming westernised. Although they do not just do anything they wish, like here in Europe." Then, quietly and modestly, he tells of the drawback of all the western fun. "Western people often have problems with..." He does not know the exact word. He types some Japanese characters into his pocket calculator and allows me to read the translation. "Narcotics" it says. "That is an enormous problem."

Garden gate

Christian gets another round of drinks. With thirty, he is the oldest and also the only Limburger at the table. He came to live in the Capucijnenstraat two years ago. "I was looking for a room and a girlfriend of mine rang me and asked me if I wanted to become a caretaker." Since then, Christian has been trying, step by step to make the place more habitable. He had a container placed for rubbish, keeps an eye on people making sure they clean up their own mess, paints the garden gate every now and again. "The stupid thing is that I can always comment on the others, but I myself can do whatever I want. For three months now I have had the garden gate in the communal kitchen, nobody has said anything about it." It does not really interest the rest, says Remco. "There is enough space and we never sit in the kitchen that often anyway." Moreover, they appreciate the handyman. Since he ripped the coin

machine from the washing machine and placed a dryer there, life has become a little more comfortable.

In flawless Dutch, Dirk and Uli tell about what it is like to live in a foreign country. Uli: "Four years ago we were probably the first German students to come to Maastricht. It was to our advantage that foreign students were kind of special. Now it is a regular thing to see a group of thirty German students in the hall of the Economics faculty." The large-scale presence does not promote integration, say the two Germans. They make a conscious choice to speak Dutch or English with their fellow students. "We must be diplomatic," says Dirk. "And not form groups with only Germans."

There is still a lot of discrimination against Germans, as the two have encountered. "We often hear stories of German cars that have been scratched or which had tires punctured." On three occasions, Dirk found his car with a broken arial. Uli has so often received such pathetic remarks at parties, that now and again he chooses to say that he is from Roumania. "I was born there."

Old Crones party

Thursday evening. A dinner was planned with everybody on the ground floor. I only find Remco at home. Christian cancelled. He had "more important pursuits" this evening, he informs us in a note. "He has most likely gone to the Old Crones party in Valkenburg," says Remco. Dirk is not coming either. He probably had a dinner appointment. As he is only in Maastricht for a few days in the week - he goes to Germany for the weekends - he can afford the luxury of going to a restaurant every day. For no more than twenty guilders, he is fed. "And it is much tastier than the

student cafeteria," he stated earlier.

Remco's room seems to be the odd one out: finally a student room with clothes scattered about and piles of books and papers on the floor. He had not expected us to sit in his room, he apologises.

Then Uli appears. He is not surprised at the low attendance: "I did warn you. It is difficult to organise a dinner here." He invited Helena from upstairs and another German girl. "That way we still have an international group," he proclaims. Only then for it to be decided that we would have a Chinese take-away. With a few bottles of wine from the Aldi, it will be a great meal, they feel, because we are dealing with the best Chinese in Maastricht. "That one on Orleansplein," says Remco. As lyrical as Remco speaks about the food, so also speaks Uli about the wine. White *Liebfrauemilch*, sweeter than sweet and dirt cheap. Uli swears by it.

With a few plates we eventually depart to the kitchen. Washing the dishes creates a perfect excuse for smoking a cigarette, because Uli likes to keep his room smoke free. "And he is very strict with the rules," Helena warns us.

Hanging about the draining board, the last dredges of the wine are drunk and the pros and cons of the house are listed. Beautiful, big, central and cosy, but also expensive and prone to burglary. Three times already, someone has sneaked in. Remco even awoke to some strange man in his room. "He did not do anything, I just chased him away."

I discovered that all these stories about crime were not exaggerated when I went outside the door. It appeared my bicycle had been nicked. Thank goodness it is only a few meters walk to the hamrock.

Judith Maas

Free

OK, I can finally admit that I love flying. The thrill of take off, the excitement of touch down. The opportunity of free-flow thoughts! Especially small aircraft I like. Years ago I flew from Mombasa to Lamu, a small island off the northern Kenya coast. A black bush pilot navigated the coast line, and served great coffee on the way. Without the help of modern Global Positioning Systems or advanced radar he spotted the air strip on Lamu's neighbouring island (Lamu itself being unsuitable for a strip) and dove down in a rage of turbulence. What more fun could there be?

Last night I flew back to Maastricht from London. A crisp and clear night that allowed me to do my own bit of navigation. I always ask for window seats and can stare out endlessly. Last year, when I was travelling to Guatemala, we first passed over Greenland. Having visited eastern Canada on several occasions, I wondered whether I could see any familiar places a bit further south. Half an hour later I spotted the St. Lawrence River (or Fleuve St. Laurent; a fleuve is definitely a better waterway than a river, isn't it?), and within moments I could identify the city of Québec with its Chateau de Frontenac (which really isn't a castle but a luxurious hotel - those reading my columns for a longer period remember that I once enjoyed a magnificent seafood platter there. The oysters really turned me on...). And, behold! to my surprise I could actually see the house of my friend and colleague Michel, who lives in Lévis, just across the river. I could see the ferry he takes with his bicycle when he paddles to work, and decided to call him (Oh, modern aircraft! A phone for every passenger. Not good for my favourite pastime up in the skies: dreaming). Of course he was out for a meeting.

Anyway, we hit the Belgian coast somewhere over Ostend. Dark night, but not in Flanders. Our neighbours sometimes proudly claim that apart from the Great Wall in China only one other manmade structure can be seen from the moon: the Belgian highway system. And indeed, like fluorescent necklaces the roads covered Belgian ground. Unlike the M25 around London that I had identified some forty minutes before there was not a car in sight. From up there in the skies, the country of King Albert and fries was brightly lit but silent. But what impressed me more were the patches of light in the smaller towns. Like threads of fungus, glowing strings of orange light spread out from their little town squares. All of a sudden, it seemed like Belgium was alive again. The sight threw my dreams back to a late evening flight to Bangkok which made a lasting impression. We crossed over deserted plains and immense mountains, the Pamir Knot to the south of us, with only a speck of light every thousand kilometres or so. Food for fantasy: who would need electricity so deep into those lands?

We passed south of Liège and made a slow turn towards the Dutch border. And all of a sudden the scene changed. No more orange lights in fungus patterns, but a mix of white, blueish and orange. I could see the village of Mesch; we looped around the chemical plants of DSM in Geleen and touched down. The dream was over, once again.

I love flying. If hadn't made a career in academia, I'd be a pilot. And in a way I already am, of course. I can lead you through a fascinating world of emptiness and light. But here we call it science and writing.

Eve

Foreign students at Dutch clubs (8)

A bond with real international students

Eloquent editorial staff: 13 Dutch, 1 German, 1 Indian, 1 Eritrean.

When was that again, when she joined Eloquent's editorial staff? Semhar Haila (22, International Economic Studies) is hopeless at remembering matters like that. "Before the Summer," her boyfriend says. No, it was definitely after that. "Say in October." Just how often the editors have a meeting, she also finds difficult to answer. "That all depends, sometimes often, sometimes less often." After some insistence: "Say

once every two or three weeks."

Semhar has only written one piece for the Faculty of Economics magazine. "About the viagra pill. It was a theme issue about new products, and this seemed to me to be a good subject." The magazine is published four times a year, although on two occasions she had to let it pass as she was too busy with exams. She wants to write an article for the next issue. What about? She does not know yet.

There are both Dutch and English articles in Eloquent. Semhar writes in Eng-

lish although her Dutch is very good. She has been living in the Netherlands for more than five years. Originally she is from Eritrea. She fled to the Netherlands via Ethiopia and the United States. She finished secondary school here at an international school. She does not really feel a bond with 'normal' foreign students but the same goes for regular Dutch students. "I have more of a bond with people who have an international history," she says while pointing to her boyfriend. His history is one of many countries: born in Mexico and ending

up in Maastricht via Morocco, Spain and France.

Integration with Dutch students was not her motive to join Eloquent's editorial staff. Semhar just loves writing. She applied for a job with Observant once but that fell through as she was not allowed to write in English. "They do not have an editor-in-chief for that." She is still indignant about that.

Judith Maas

Intelligent and entertaining Shakespeare in Love

★★★★

Writer's block and an equally destitute love life. William Shakespeare (Will for intimate friends) is in a real stew.

The solution is close at hand. He (Joseph Fiennes) falls in love with the rich Viola (Gwyneth Paltrow) and regains his muse. Viola adores the theatre, poetry and love, and she wants to become an actress. At that time, such was not the done thing for a lady. Hence, she dresses up as a boy and lands the leading male role in Shakespeare's play called *Romeo and Ethel the Pirate's Daughter*. A play of which the great writer has only written the first scenes. Shakespeare finds out that the star actor and Viola are one and the same. A secret love awakens, including a balcony scene, a loyal foster mother, and a rich man to whom Viola is promised. Shakespeare uses these ingredients in his play, which will of course eventually be called *Romeo and Juliet*. With a nod and a wink towards the past. The title, for example, was provided by Christopher Marlowe, whom some scholars regard as the real writer of Shakespeare's plays.

(photo Laurie Sparham)

"It is an extremely pleasant, cleverly contrived comedy, which amuses at a high level," writes the NRC Handelsblad. It rejoices: "Shakespeare would have loved Shakespeare in Love". After all, the British writer was very fond of smutty jokes and horror scenes, swordplay and word-

play, a play within a play.

In a fabulous manner, the scriptwriters, Mark Norman and Tom Stoppard, have integrated the life of the legendary Brit and the plot of *Romeo and Juliet*. The plot is solid, it is romantic with jokes at exactly the right moments. Here and

there, the casting is brilliant. The devastating glare of Judi Dench as queen Elizabeth I when her courtiers let her wade through the mud is in itself worth a visit to the cinema.

Tineke Oosterlaan

War poetry from Hollywood

★★

War is craziness. Anyone ending up in it, will never be the same again. Terrence Malick is the director of *The Thin Red Line*, which radiates this message for three hours. Direct, because of the horrifying images of young Americans seeing their friends being shot to pieces. But more often subtle, because of the way the soldiers' poetic thoughts are shared with the viewers. The strange combination of human savagery, scenic beauty and philosophising soldiers will probably only impress a few.

The Thin Red Line is based on a book of the same name by James Jones, published in 1962. Somewhere in the Pacific Ocean, in 1942, a group of soldiers is sent on a mission to recapture a paradisiacal island from the Japanese. This costs many soldiers their lives, even if the scenes never become as bloody as the first half hour of *Saving Private Ryan*. Just who the soldiers are is of no importance. The leading role is really for the loud drama of war rather than for the

Sean Penn (center) (photo Merie W. Wallace)

very diverse cast (with Sean Penn, Nick Nolte, Woody Harrelson and John Travolta playing relatively minor parts). The scenes of explosions, screaming soldiers and mutilated comrades are in sharp contrast with scenes of exotic and stunning flora and fauna abundant on the island. The Volkskrant reckons that this film "is a reverie of the nonsense of war".

Malick takes his time with this reverie, as he does with the internal monologues that almost make the soldiers into poets. An example is the scene of a young soldier, screeching with fear, his hands over his ears and his eyes shut, whom we can hear think: "Oh insanity, where lie your roots?" Very aesthetic, but the question remains whether it works.

At a time when there is more emphasis in Hollywood on special effects than on content, one can only refer to the idea of *The Thin Red Line* as being daring. The message that war is no more than chaos and insanity comes across very well. The poetry that Malick endeavours to create topples towards the unreal. The NRC Handelsblad feels that this leads to "quasi-artistic ferretting". Lovers of this theme will probably prefer the book.

Stefan Szepietowski

Observant's film ratings

Poor	★
Average	★★
Good	★★★
Very good	★★★★
Excellent	★★★★★

talent ontmoet talent

vrijdag 5 en zaterdag 6 maart 1999

Amsterdam RAI

De Nationale Carrièrebeurs: de optimale oriëntatie op je eerste baan. Ontmoet meer dan 120 topwerkgevers van Nederland. Bezoek de inspirerende bedrijfspresentaties van bedrijven zoals Heineken, KLM, Philips en ABN AMRO en neem deel aan unieke carrière-workshops. Ook dit jaar weer klinkende namen op onze podia: minister Annemarie Jorritsma, mr. Max Moszkowicz en verschillende captains of industry in een ontmoeting aan de top 'live'. De presentatie van het complete beursprogramma is in handen van Studio Sport-presentatrice Daniëlle Overgaag. Jules Deelder, de nachtburgemeester van Rotterdam, zal op zijn eigen, spannende wijze een optreden geven. Maar je kunt je ook 'fit voor succes' vechten met 's Nederlands bokstalent Arnold Vanderlyde.

Noteer dus nu alvast in je agenda: vrijdag 5 en zaterdag 6 maart,
9.30 uur tot 18.00 uur, Amsterdam RAI.

Meer weten over 's Nederlands grootste carrière-evenement voor afstudeerders en pas afgestudeerden:

www.carrierebeurs.nl

DE NATIONALE CARRIERE BEURS

Voor studenten in de laatste fase van hun studie en pas afgestudeerden van de MTS, HTS/HIO, HEAO, technische universiteiten/faculteiten en de economie, econometrie, bedrijfskunde en juridische faculteiten aan de universiteiten zijn de toegang en alle beursactiviteiten **geheel gratis!** Neem wel je collegekaart of bul/diploma mee.

Andere bezoekers betalen f 25,- entree.

De Telegraaf

MEMORY **M** AGAZINE

De Nationale Carrièrebeurs maakt deel uit van de Memory Productions Group.

SKYRADIO
100.7 FM

MEDEDELINGEN

Kopij voor het Bulletin inleveren bij onderstaande contactpersonen voor het gemelde tijdstip, in de week voorafgaand aan de publicatie. Met vragen of opmerkingen kunt u daar ook terecht.

FdCW (vakgr./comm./studiever.): M. van den Boorn, Bur. Onderwijs, Kapoenstraat 2, tel. 3883484, e-mail:

M.vandenboorn@FacBurFdcW.Unimaas.nl, voor maandag 9.00 uur.

FdEWB (vakgr./comm./studiever.): B. Smets, Fac. Bur. Tongersestraat 53, tel. 3883705, uiterlijk vrijdag, e-mail:

B.Smets@FacBurFdcW.Unimaas.nl

FdG (vakgr./comm./studiever.): Jo Stallinga, Fac. Bur. niveau 5, kamernr. 5002, DOT10, tel. 3881448, voor woensdag 12.00 uur.

FdGW (vakgr./comm./studiever.): L. Hagens-Hoogstede, Fac. Bur. niveau 1, UN550, tel. 3881739, voor woensdag 12.00 uur.

FdR (vakgr./comm./studiever.): Liesbeth Fiddelaers, Bur. Onderwijs, Zwingelpuut 4, tel. 3883003, voor vrijdag 12.00 uur.

Kennistechnologie (vakgr./comm./studiever.): P. Possen/M. Geelen, Fac. Bur. Tongersestraat 6, tel. 3883389, voor woensdag 12.00 uur.

Psychologie (vakgr./comm./studiever.): Yvonne Mordang/Willie Schipper, Bur. Psych., DRT 10, tel.: 3881886, voor vrijdag 12.00 uur.

Studenten (sport)ver./studentenpastoraten: Carly Hollewin, Stud. zaken, Lenculenstraat 26, tel. 3883349, voor donderdag 12.00 uur.

Instituten behorend bij een faculteit: bij bovengenoemde facultaire contactpersoon.

Agenda: PR en Voorlichting, P. Nelissen, Minderbroedersberg 4-6, tel. 3882044

Berichten die niet onder een van bovenstaande categorieën vallen: Observant tel: 3883174

ALGEMEEN

Inauguratie van dr. H.W.M. Steinbusch

Dr. Steinbusch houdt op 5 maart (om 16.30 uur) de inaugurele rede 'Het neuron als bruggenbouwer'. Hij aanvaardt daarmee het ambt van hoogleraar Cellulaire Neurowetenschappen in de Faculteit der Geneeskunde.

AVUM

AVUM e-mail: AVRL-secr@rl.unimaas.nl. Voorzitter: Roland Beuk, Algemene Chirurgie, Deb 25, tel. 3887354, e-mail: r.beuk@fys.unimaas.nl. Iedereen die belangstelling heeft om binnen de AVUM een actieve bijdrage te leveren kan contact op nemen met de voorzitter of de contactpersoon van zijn/haar faculteit.

Contactpersonen: FdAW - Inge Lemmens, Informatica, Jac 6, tel. 3883482; FdCW - Eric Lemmens, Geschiedenis, Kap 2, tel. 3882533; FdEWB - Annelies Hogenbirk, Managementwetenschappen TS 53, tel. 3883769; FdG - Patrick van Limpt, Huisartsneeskunde, deB1, tel. 3882802; FdGW - Rebecca Holman, Methodologie en Statistiek, deB 1, tel. 3882277; FdR vacature.

Activiteiten: Elke 2e maandag van de maand vanaf 20.00 uur eten en borrelen in café de Metamorfoos, Kleine Gracht 42. Komende data: 10 mei, 14 juni.

PERSONEELSVERENIGING UNIVERSEEL

Algemene Leden Vergadering

Op 8 maart is er de jaarlijkse ALV. U wordt allen verwacht in het **Kruthuis** aan de Tongersestraat 53. Aanvang 17.30 uur.

Bestuursleden

Universeel is op zoek naar leden die iets willen betekenen voor de vereniging. Organiseer je graag voor groot of klein, wil je het bestuur ondersteunen of denk je anderszins de vereniging te kunnen helpen bij diverse activiteiten, meld je dan snel aan bij het bestuur. Voor het nieuwe jaar worden weer vele activiteiten gepland en daar is jouw hulp hard bij nodig. Hoe groter het bestuur, des te meer activiteiten. Ook zijn wij op zoek naar iemand die PR een uitdaging vindt.

STUDENTEN

Voor kopij: Carly Hollewin, Stud. zaken, Lenculenstraat 26, tel. 3883349, voor donderdag 12.00 uur.

DIENST STUDENTENZAKEN

Informatiebalie Studentenzaken/Information Desk Student Affairs

Tel. 31.43.3883354. Fax 31.43.3259230

E-mail: Studinfo@SZ.UNIMAAS.NL.

Internet: http://www.unimaas.nl/

AGENDA

05-03	Inauguratie prof.dr. H.W.M. Steinbusch, 16.30 uur, Aula MBB 4-6
10-03	Informatie-uitwisselingsbijeenkomst Kwaliteit & Studeerbaarheid, 14.00-16.00 uur, Aula MBB 4-6; Info: mw. I. van den Boomen tel. 043-3883286
12-03	Promotie mw. drs. M.C. Kuizinga, 14.00 uur, Aula MBB 4-6
12-03	Inauguratie prof.dr. G.J. Dinant, 16.30 uur, Aula MBB 4-6
26-03	Promotie drs. W.F.M. Bams, 12.00 uur, Aula MBB 4-6
26-03	Promotie ir. M.C.J.M. van Dongen, 14.00 uur, Aula MBB 4-6
26-03	Promotie mr.drs. H.C. Ingelse, 16.00 uur, Aula MBB 4-6
02-04	Goede vrijdag
05-04	Pasen
08-04	Promotie mw. drs. M.B. Maessen-Visch, 14.00 uur, Aula MBB 4-6

09-04	Promotie mw. drs. M.H.J.A. van Hall, 14.00 uur, Aula MBB 4-6
09-04	Promotie drs. E.J. Fransen, 16.00 uur, Aula MBB 4-6
15-04	Afscheidssymposium prof. dr. W.H.F.W. Wijnen, 14.00 uur, Theater aan het Vrijthof
15-16/04	Internationale conferentie "Ius Commune in a World Context"; Info: METRO tel. 043-3883060
16-04	Dag voor Ouders, Info: mw. H. Kusters tel. 043-3883085
23-04	Promotie drs. G.J. Scheurwater, 16.00 uur, Aula MBB 4-6
30-04	Koninginnedag
07-05	Inauguratie mw. prof.dr. E. Prakken, 16.30 uur, Aula MBB 4-6
13-05	Hemelvaartdag
20-05	Inauguratie prof.dr. C.H. van Rhee, 16.30 uur, Aula MBB 4-6

21-05	Inauguratie prof.dr. H. de Vries, 16.30 uur, Aula MBB 4-6
24-05	Pinksteren
04-06	Inauguratie prof.dr. A.M.J.A. Berkvens, 16.30 uur, Aula MBB 4-6
11-06	Inauguratie prof.dr. K.M.L. Leunissen, 16.30 uur, Aula MBB 4-6
02-07	Promotie drs. P.M.J.H. Smeets, 16.00 uur, Aula MBB 4-6
17-20/08	Inkom
06-09	Opening academisch jaar
15-09	Onderwijs-Ontbijt-Groep, 9.00-11.00 uur, Aula MBB 4-6; Info: mw. I. van den Boomen tel. 043-3883286
10-10	Wetenschapsdag
15-12	Informatie-uitwisselingsbijeenkomst Kwaliteit & Studeerbaarheid, 14.00-16.00 uur; Info: mw. I. van den Boomen tel. 043-3883286

MEDEDELINGEN

for various operations (Engineering, Business, Management, HR, IT, etc.). The application form is available at the Information center for Study and Career, Bouillonstr.3: or at www.emdsnet.com/euromanagers. The deadline for sending back the form is the 26th of March 1999.

Arbeidsmarkt:

Spreekuur voor sollicitatiebrief/C.V. op donderdag tussen 10-11u. Brief/C.V. dinsdag inleveren bij balie ISL. Bouillonstr.3, k.0.223.

Men kan altijd terecht met vragen over: ARBEIDSMARKT en LOOPBAAN, STUDIES in NEDERLAND, STUDIE & STAGE in het BUITENLAND tijdens de openingstijden: ma t/m do: 11-16u en vr: 10-12u. Bouillonstr.3.

ISIS

Socrates Intensieve Taalcursussen

Voor de laatste keer worden in de zomer 1999 intensieve taalcursussen georganiseerd in het kader van het Socrates-programma 1999/2000. Het betreft cursussen in 'kleine' talen: het Fins, Zweeds, Noors, Deens, IJslands, Portugees, Italiaans, Grieks, Pools, Hongaars, Tjsechisch, Roemeens, Slowaaks, Ests, Lets en Lithouws. Eventueel doen ook Slovenië en Bulgarije mee. Studenten ontvangen ca. fl. 800,00 per maand en doen gratis mee aan de cursussen. Wel komt de huisvesting voor eigen rekening. Meer informatie wordt eind maart / begin april verwacht, houd dus de Observant in de gaten!

Pilot project van het Euro-Asia Business Internship Programme

Komende zomer kunnen een vijftal Nederlandse studenten in het kader van dit project een stage lopen in China en Japan. Studenten bedrijfskunde en rechten kunnen zich aanmelden. Studenten moeten in hun (voor)laatste jaar van hun studie zijn. De stages duren 6-8 weken, in de maanden juli, augustus en september. De studenten ontvangen een beurs van 330 ECU per week voor huisvesting en levensonderhoud. Internationale reiskosten en seminars worden vergoed. Deadline: 7 maart 1999. Meer informatie bij het Bureau Internationalisering van de betreffende faculteit.

STUDIUM GENERALE

De hemel op aarde: utopie en christelijke inspiratie

Lezing door dr. I. Bejczy, docent middeleeuwse geschiedenis, KU Nijmegen. (Christelijke)religie en utopieën lijken op gespannen voet met elkaar. Toch heeft het christendom vaak geïnspireerd tot het schrijven van utopieën, soms zelfs tot het in praktijk brengen ervan. Bejczy behandelt voorbeelden daarvan, met de nadruk op de Middeleeuwen en de vroegmoderne tijd. 4 maart, 20.00u, Collegezaal Nieuwenhof, Zwingelpuut 4.

Cabaret

Als voorbereiding op de finale van het Amsterdams Kleinkunstfestival spelen vier finalisten een try-out in het cultuurcafé: het duo Vreemd Apparaatje, Bas van Peijpe, Marika Vollerling en Dave Luza. 5 maart, 20.30u, Kumulus theater, Herbenusstr.89. Toegang: studenten f7,50/overigen f12,50. Reserveringen via de Uitbalie: 3505555.

Vreemdeelingen oude en nieuwe stijl

Lezing door prof.dr. L. Nauta, em. hoogleraar wijsbegeerte, RU Groningen. De betekenis van de term 'vreemd' is in deze eeuw dank zij allerlei maatschappelijke ontwikkelingen veranderd. Nauta meent dat in

racistische opvattingen wordt getracht vroeuderde betekenissen van de term 'vreemd' nieuw leven in te blazen. Hoe zit het dan eigenlijk met de betekenis van de term 'vreemd' volgens een anti-racistische visie? Mensen, afkomstig uit een andere cultuur, zijn volgens Nauta in principe niet minder vreemd dan landgenoten, met wie een bepaalde culturele erfenis gedeeld wordt. 9 maart, 20.00u, Collegezaal Nieuwenhof, Zwingelpuut 4.

De klassieke utopieën en de sociaal-politieke praktijk

Lezing door prof.dr. L. Abicht, hoogleraar filosofie en cultuurhistorie, Un.van Antwerpen. Ou-topos (= niet-plaats) kan worden opgevat als een betere toestand die nog niet plaats gevonden heeft, maar door inspanningen nagestreefd en wellicht bereikt kan worden. In het verleden heeft deze visie duidelijk invloed uitgeoefend op verscheidene sociale en politieke theorieën en bewegingen, waaraan we veel verworvenheden hebben te danken. 11 maart, 20.00u, Collegezaal Nieuwenhof, Zwingelpuut 4.

<http://www.unimaas.nl/~generale/>

WETENSCHAPSWINKEL

Cultuurwetenschappers! Sinds wanneer bestaat het beeld van de Bourgondische Limburger? Berust dit beeld eigenlijk op feiten? Of is het slechts een uitvinding, een mythe gecreëerd door de toeristische industrie? Wat stelde de visuaal op de Maas in de 19e en begin 20e eeuw eigenlijk voor? Hoe belangrijk waren de markten voor de distributie van het voedsel in Limburg? Waren die er eigenlijk niet vooral voor de bourgeoisie, terwijl het brede maatschappelijke midden voor zijn dagelijkse hap aangewezen was op zelfvoorziening? Al deze en nog veel meer intrigerende en interessante vragen komen aan bod in een tentoonstelling over voeding in Limburg die het Limburgs Museum in 2000/2001 gaat inrichten.

CWS-studenten en pas afgestudeerde CWS-ers zijn van harte welkom om vanuit een projectgroep van het Limburgs Museum, FdCW, Sociaal-Historisch Centrum en Wetenschapswinkel mee te werken aan voorbereidende bronnenstudies en mee te denken over de visualisering van de tentoonstelling. Inlichtingen bij Jo Haesen (3883529), Joseph Wachelder (3325), Joop De Jong (3310) of Kitty Jansen (077-3522112). Al deze vragen zijn als scriptie-onderwerp te gebruiken binnen het reguliere CWS-curriculum. Ook voor de andere faculteiten bestaan er diverse scriptie- en stage mogelijkheden met een hoog regiogehalte en een tegelijk universele uitstraling. Wetenschapswinkel, Looiersgracht 14. Tel. 3883120, fax 3257428 email: wetenschapswinkel@sz.unimaas.nl internet: <http://www.unimaas.nl/~wswinkel>

HOVO

Universitaire cursussen voor vijftigplussers, zonder toelatingseisen en zonder examenplicht; informatie/aanmelding bij coördinator HOVO-UM, tel: 3883550. - 8 maart: 13.30-16.00u. werkgroep "Patiëntenzorgperikelen"; door prof.mr. F.C.B. van Wijmen, k.1.202, Universiteitssingel 50. - 9 maart: 13.30-16.00u. lezing "Gezonder ouder worden in de toekomst; een rol voor anti-oxidanten in de voeding?" door prof. A. Bast, k.0420, Universiteitssingel 50. - 10 maart: 15.00-17.30u, werkgroep "Oud-Limburgse" gerechtelijke archieven, door prof.mr. A.F.I. Gehlen, k.1.030, Kapoenstr.2. - 11 maart: 9.30-13.00u, werkgroep "Bewegen en gezondheid II, door dr. F. Verstappen, fit-

ness-centrum Topfit, Fransiscus Romanusweg 60, Maastricht.

UM-SPORT

St. Servaes schermtoernooi

Op 3 april organiseert UM-sport ism MAASSCHERM een open St. Servaes schermtoernooi. Dit toernooi vindt plaats in sporthal Randwijck.

Tropical aerobics

Op 6 april organiseert UM-sport een Tropical Aerobics happening. Dit spektakel vindt plaats in Sporthal Randwijck van 18.00-19.30u. Sportkaart verplicht.

Tropical volleybaltoernooi

Op 7 april organiseert UM-sport een Tropical Volleybaltoernooi. Dit toernooi is in Sporthal Randwijck van 19.30-23.30u. Info zie folder.

Pleintjes basketbaltoernooi

Op 28 april organiseert UM-sport een sportief pleintjes basketbaltoernooi. Inschrijven kan als team, maar ook individueel. Een team moet bestaan uit min. 1 dame en 3 heren. Info en aanmelden tot 21 april bij balie SZ (zie ook folder).

MUSST

Openingstijden: maandag t/m donderdag 11.00-15.00u. Lenculenstr.26, tel. 3883080. De MUSST is er voor alle studentensporters die vragen hebben over toernooien, sportverenigingen, subsidies, etc.

Internationale MUSST-Toernooi

Het Internationale MUSST-toernooi is een volleybal en basketbal toernooi dat op 8 en 9 april gehouden wordt in sporthal Randwijck. Interesse om deel te nemen aan dit toernooi, schrijf dit team dan voor 20 maart in bij de MUSST. Een team moet minimaal bestaan uit twee mannen en twee vrouwen. Bovendien is er de avond voor het toernooi een diner en een gezellige kroegentocht. Het MUSST-toernooi: een internationaal evenement.

GNSK 1999

Voor de Grote Nederlandse Studenten Kampioenschappen, gehouden op 18 en 19 maart in Wageningen, worden voor diverse sportteams uitgenodigd van alle Nederlandse universiteiten. Na twee dagen van strijd tegen de concurrenten, komt er een universiteitsster als winnaar uit de bus! Dit jaar worden de volgende sporten aangeboden op het GNSK: Badminton: team minimaal twee dames en twee heren. Basketball: een dames- en een herenteam. Handbal: een dames- en een herenteam. Hockey: een dames- en een herenteam. Judo/Karate: bestaat uit twee dames en twee heren.

Korfbal: team minimaal vier dames en vier heren. Schermen: er mag een ongelimiteerd aantal deelnemers deelnemen. Squash: een dames- en een herenteam. Tennis: team minimaal twee dames en twee heren. Voetbal: 1 dames- en 1 herenelftal. Volleybal: 1 dames- en 1 herenteam (aangemeld voor 19 maart!) Alle geïnteresseerden kunnen zich bij de MUSST (tel. 3883080 of MUSST@LVS.Unimaas.nl) aanmelden voor 31 maart (tenzij anders vermeld). Deelnemers met sportkaart krijgen bovendien subsidie van de MUSST.

MEDEDELINGEN

STUDENTENVERENIGINGEN,
-ORGANISATIES

AEGEE

AEGEE is an European students association with antennae in 200 different cities all over Europe. AEGEE-Maastricht organizes different local events as well as European events. Furthermore you can visit European activities of other antenna. If you are interested come to our drink every Tuesday at 22:00 in D'n Avanceur, Helmstr.10 or visit us at our office at Oude Tweekbergenpoort 2, 3rd floor daily between 11.30-13.30, tel. 043-3883465. <http://www.unimaas.nl/~aegge>

DOPE

DOPE behartigt de belangen van studenten. Namens DOPE zitten studenten in de verschillende faculteitsraden, de universiteitsraad/studentenraad. Zo proberen wij invloed uit te oefenen op het huidige en toekomstige studentenbeleid. DOPE is ook aangesloten bij het ISO, wat direct contact heeft met de ministers. Begin maart zal er een informatieavond gehouden worden. Lijkt je dit interessant, kom dan langs of bel. DOPE, Oude Tweekbergerpoort 2, tel. 043-3883263, ma-do van 13.00-16.00u. [HTTP://www.unimaas.nl/~DOPE](http://www.unimaas.nl/~DOPE)

INTEGRAND

Wil jij de theorie eens in de praktijk brengen? Integrand bemiddelt tussen studenten en bedrijven voor stages en betaalde werkopdrachten. Momenteel hebben wij o.a. de volgende opdrachten openstaan: een consultancy bureau zoekt studenten die mee willen werken aan het implementeren van een milieuzorgsysteem. Unilever is op zoek naar een financiersstudent die ca. 1,5 maand bezig wil zijn om een HP lease systeem op te zetten. Ook zijn wij op zoek naar studenten met affiniteit voor logistiek en marketingstudenten. Daarnaast zijn er nog altijd mogelijkheden om bij multinationals stage te lopen. Schrijf je nu in en krijg een Kluwer sollicitatieschijf t.w.v. f31,95 cadeau. We zijn ook door het hele jaar door op zoek naar enthousiaste bestuursleden. Kom langs bij Oude tweekbergenpoort 2 (naast America Today) of bel 0433883397. www.integrand.nl

JFV Ouranos

Tel. 043-3883071.
E-mail: jfv.ouranos@studver.unimaas.nl.
Internetsite: www.unimaas.nl/~ouranos.
Bezoekadres: Grote Gracht 92. Spreekuur ma/t/m do van 12.30-13.30. Vanaf nu inschrijven op de typekamer voor tentamentraining blok 1.3 en 2.3. Kosten leden f25,- en niet-leden f40,-. Voor geïnteresseerden, Ouranos is op zoek naar bestuursleden voor het nieuwe jaar. Sollicitatiebrieven kunnen worden opgestuurd naar het postadres.

CWSv.ORAKEL

* De Orakelkamer is van 12.30-13.30 uur geopend op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag.
* Orakel op INTERNET. Bezoek onze home page. Je kunt ons vinden op <http://www.unimaas.nl/~orakel>.

EFM

De Economisch Faculteitsvereniging Maastricht bestaat uit een aantal studieverenigingen die als doel hebben het behartigen van de belangen van de studenten economie, econometrie, fiscale economie en internationale bedrijfskunde. Hieronder vindt je een overzicht van de verenigingen die bij de EFM aangesloten zijn en de activiteiten die door hen georganiseerd worden.

Future

4-6 maart: Dië
10 maart: Borrellezing ING en KPN

9,10 & 11 maart organiseren Argyris, Co-max en de MMA de T.I.P. dagen

ESN

Erasmus Student Network Maastricht (ESN) takes care of the reception and social integration of foreign exchange students. Join us each Tuesday night after 22.00 hours at cafe de Twee Heeren or become a mentor in January. More information? www.esn-maastricht.nl

Reflex

Gezond omgaan met pijn. Op vrijdag 5 maart 1999, 14.45 uur in de Blauwe Zaal lezing

door Dr. Yvo van Orshoven, arts fysische geneeskunde en revalidatie. Hij ontwikkelde een integrale vorm van mensbenadering: Orshof methodiek. Deze is gericht op gezond en bewust leven, waarin de oorspronkelijke natuur van de mens centraal staat. Langdurige pijnsyndromen als whiplash, rugpijn, hoofdpijn worden hierbij in 5 dagen doorbroken.

Acupunctuur. Op vrijdag 12 maart, 13.30 uur in de Blauwe Zaal lezing door Dr. Wong Chung, neuroloog en chef de clinique in het Radboud ziekenhuis te Nijmegen geweest. Momenteel heeft hij een eigen Acupunctuurpraktijk. Dr. Wong Chung zal een introductie geven over de filosofie en werkwijzen van de acupunctuur. Hij zal ook een video tonen ter illustratie.

ALGEMEEN

Lectures on globalization & inequality Every Wednesday from 13:30-15:30 hours a lecture is given at the Faculty of Economics (room 2001) as a part of the course 'Globalization & Inequality: a primer in development studies'. All lectures are open to a general audience. For more information check the website: <http://www.unimaas.nl/~gandi>
10/3: Dr. Jyotsna Gupta (Leiden University) - Reproductive technology and human rights
17/3: Dr. Koen de Feyter (Maastricht University) - Development & human rights

CULTUUR -
WETENSCHAPPEN

Voor kopij: M. van den Boorn, Bur. Onderwijs, Kapoenstraat 2, tel. 3883484, e-mail: M.vandenboorn@facburfdew.unimaas.nl, voor maandag 9.00 uur.

Raadpleeg regelmatig de publicatieborden in de hal bij de onderwijsbalie. Zo mis je geen informatie over roosterwijzigingen, inschrijfpcedures, deadlines, etc.

Openingstijden Onderwijsbalie

De onderwijsbalie is wekelijks geopend op de volgende tijden:
maandag: van 15.15 - 15.45 uur;
dinsdag: van 10.00 - 10.30 uur;
donderdag: van 15.15 - 15.45 uur.

Openingstijden computerlandschap

De nieuwe openingstijden van het computerlandschap van CWS zijn:
Ma-do: 9.00 tot 22.00 uur
Vrij: 9.00 tot 21.00 uur
Zat: 9.00 tot 17.00 uur
Zon: 12.00 tot 17.00 uur
In het weekend en door de week 's avonds is er geen hulp aanwezig. Printen en floppies kopen is echter wel mogelijk.

Herkansingen schrijfpdrachten 1 jaar 1 en 2 De inleverdatum voor de definitieve versie is maandag 12 april 1999. Dit geldt zowel voor de 1e jaars als 2e jaars schrijfpdrachten. De opdrachten zijn af te halen bij de onderwijsbalie (zie openingstijden onderwijsbalie).

Herkansing Practicum 1.3

Inleverdatum is 14 april 1999. Voor de herkansing van practicum 1.3 dient een analyse gemaakt te worden van een wetenschappelijk artikel. U heeft de keuze uit 2 artikelen die te verkrijgen zijn bij Roland Bal, vakgroep MWT, kamer 2010 (tel. 388 3242). Zie voor meer info de publicatieborden!

Herkansing Blok 1.3

De herkansing van blok 1.3 vindt plaats op woensdag 14 april van 09.00 - 11.30 uur in de Spiegelzaal. Inschrijven is verplicht en kan tot een week vantevoren bij de onderwijsbalie.

Herkansing Blok 2.3

De herkansing van blok 2.3 dient opgehaald te worden bij de onderwijsbalie op maandag 12 april tussen 15.15-15.45 uur en dient ingeleverd te worden op donderdag 15 april eveneens bij de onderwijsbalie tussen 15.15-15.45 uur. Inschrijven is verplicht en kan tot een week van tevoren bij de onderwijsbalie.

Studieadviseur

De studieadviseur van CWS is Thijs Hoex. Bij hem kun je terecht op het inloop-sprek uur elke dinsdag van 9.30 - 10.30 uur in kamer 0038. Een afspraak voor een gesprek buiten

het spreekuur kun je maken via telefoonnummer 3883486.

Mededelingen van de Examencommissie

In verband met ziekte van Resi Peters, de secretaris van de examencommissie, wordt zij vervangen door Evelien Breukers. Het wekelijks spreekuur is op woensdagen van 09.00 - 11.00 uur kamer 0.034a. Zij is telefonisch bereikbaar via telefoonnummer 043 - 388 3487.

Bureau Internationalisering

Het Bureau Internationalisering (kamer 1.027) heeft op maandag t/m donderdag spreekuur van 10.00-12.00 uur.

ECONOMISCHE
WETENSCHAPPEN
EN
BEDRIJFSKUNDE

Voor kopij: B. Smets, Fac.Bur. Tongersestraat 53, tel. 3883705, uiterlijk vrijdag, e-mail: B.Smets@facburfdew.unimaas.nl

Vaardigheidstrainingen Fiscale Economie

Dr R. Niessen-Cobben verzorgt voor de opleiding Fiscale Economie de vaardigheidstrainingen 6607T (4A, Formeel Fiscaal Recht) en 6608T (4B, Juridisch Argumenteren). Deze trainingen worden dit jaar feitelijk gegeven in de onderwijsvrije periode voor derde jaars Fiscale Economie-studenten, voor 4A 29/3-8/4 en voor 4B 12/4-19/4. Laatste inschrijfdag voor deze trainingen is daarom vervroegd naar 26 maart. Na die datum wordt de inschrijving gesloten en zonder inschrijving kunnen de trainingen niet worden gevolgd! Dr J.G.A. van Mierlo, Opleidingsdirecteur Fiscale Economie

Resit QM 1.2 Economics

Due to capacity problems on Thursday, April 1st, the resit QM 1.2 Economics (IM/IES, code 0512) takes place in "de Heeg" (Roserij 500), instead of "de Geusselt". Date and time remain the same. For further information, you can contact the exam coordinator, room 3.075.

Wijzigingen toetsrooster, toetsperiode 3

De schriftelijke herkansingen Organisatie voor Heag, (code 1506H) en Inleiding recht voor FE (f605) zijn vervallen. Voor het blok Economic history (7012K) wordt een schriftelijke toets afgenomen, en wel op donderdag 25 maart, 09.00-12.00, in de Geusselt. Alle studenten die verroosterd staan voor het blok, worden automatisch ingeschreven voor de toets. Alle anderen dienen zich z.s.m. te melden bij Hugo Hollanders (Merit).

Change in the examination schedule period 3

For the block Economic history (code 7012K), a written test will be organised on Thursday, March 25th, 09.00-12.00 in de Geusselt. Students who are scheduled this academic year for the corresponding educational activities are automatically registered for the examination. All the others have to contact Hugo Hollanders (Merit), as soon as possible.

Thesis Rings in Business Economics and International Business

A thesis ring is a group of students and staff members who work together on thesis projects. Every three weeks a thesis ring has a meeting in which students provide valuable feedback on each other's work. The following rings are currently active:
Organization: Area: organizational design, change management, business processes, human resources and related topics. **Language:** Dutch (these are written in Dutch or English). **Contact:** Sjoerd Romme; tel: 3883807 room 3.050A / e-mail: S.Romme@mw.unimaas.nl. Jan Nijhuis; tel: 3883760 room 4.070 / e-mail: J.Nijhuis@mw.unimaas.nl

Information Management: Area: Information Management in a broad sense. **Language:** Dutch (theses written both in Dutch as in English). **Contact:** Ron Roovers JPW.Roovers@student.unimaas.nl (chair), Gerard van Gogh; tel: 3883795, room 2.035 / e-mail: G.vangogh@mw.unimaas.nl, Ton van Reeken; tel: 3883693, room 2.022 / e-mail: A.vanreeken@mw.unimaas.nl

Strategy, Technology and Alliances: Area: "Strategy Technology and Alliances" in a

broad sense. **Language:** English **Contact:** Geert Duysters; tel: 3883699, room 3.044 / e-mail: G.Duysters@mw.unimaas.nl Bruce Heiman; tel: 3883446, room 3.054A / e-mail: B.Heiman@mw.unimaas.nl

Information Systems: Area: e-commerce and the management of Information Systems. **Language:** English **Contact:** Rita Walzuch; 3883724, room 3.046B / e-mail: R.Walzuch@gmx.net

Systems Thinking: Area: diverse areas. However, one chapter has to contain an analysis of the subject in terms of systems thinking. Strategic policy, investment policy and organizational learning are good examples of topics that can be analyzed by means of systems thinking. **Language:** English or Dutch **Contact:** Peter Berends; tel: 3883622, room 2.083 / e-mail: PBerends@mw.unimaas.nl Service Marketing and Information Technology: Area: Service Marketing and Information Technology in a broad sense. **Language:** English or Dutch **Contact:** Hans Ouwersloot; tel: 3883813, room 1.017A / e-mail: H.Ouwersloot@mw.unimaas.nl

Voorlichting en Studentenwerving binnenland

De student-assistenten Voorlichting en Studentenwerving hebben de volgende kantooruren zijn:
di: 11:00 - 12:00 uur - wo: 11:00 - 13:00 uur - do: 11:00 - 12:00 uur - telefonisch 043-3882055. Email: savo@facburfdew.unimaas.nl

Reductiebureau

Het Reductiebureau is weer tijdens de normale openingstijden geopend: dinsdag, woensdag en donderdag van 10:30 tot 12:30 uur. Het Reductiebureau is op zoek naar nieuwe bestuursleden. Interesse? Neem contact met ons op via 043-3883781, reductiebureau@facburfdew.unimaas.nl, <http://www.unimaas.nl/~reductie> of kom langs op kamer 0.007 op de Tongersestraat 53.

Reductiebureau

The Reductiebureau will be opened according to regular openinghours: Tuesday, Wednesday and Thursday from 10:30 till 12:30 hours.

GEZONDHEIDS-
WETENSCHAPPEN

Voor kopij: L. Hagens-Hoogsteder, Fac.Bur. niveau 1, UNS50, tel. 3881739, voor woensdag 12.00 uur.

Voorlichting stage BGK

Op dit moment wordt de nieuwe stageklapper samengesteld voor hen die in de loop van dit jaar op stage gaan. De klapper zal begin maart beschikbaar zijn, aansluitend aan een algemene voorlichtingsbijeenkomst. Tijdens deze bijeenkomst, op 8 maart van 16.00-17.00 uur in ruimte DEB1 122, zal de stageprocedure nader worden toegelicht. Klaas Westert, stagecoördinator BGK.

Vacature voor student-assistenten van keuzeonderwijs

Indien je geïnteresseerd bent in kosten van de gezondheidszorg ben je welkom om aan de analyse mee te helpen van een internationale studie naar directe en indirecte kosten van ziekte van Bechterew, een chronisch reumatische ziekte. Naargelang de tijd die je eraan kan besteden zal je begeleid worden in kleinere of grotere deelprojecten van de analyses van dit onderzoek. Naast ervaring omtrent dit toenemend belangrijk onderwerp (Health Economics), zit er ook een abstract aan vast of misschien een publicatie. Indien je geïnteresseerd bent kan je contact opnemen met A. Boonen, Interne Geneeskunde, Reumatologie. Postbus 5800, 6202 AZ Maastricht. TEL: 043-387 50 26, email: Abou@sint.azm.nl. Of in het ziekenhuis: pieper 5025.

Herhaalde oproep - Keuzevakker gezocht.

De Kamer van Koophandel voor Zuid-Limburg is op zoek naar een keuzevakker Milieu-gezondheidskunde of Arbeidshygiëne voor het bewerken van de enquête Regionale Bedrijfsontwikkeling (ERBO). Gedetailleerde informatie over dit onderwerp ligt ter inzage bij het secretariaat van de vakgroep Gezondheidsrisico-analyse en Toxicologie, kantoor nr. 4.122, Universiteits-singel 50.

Symposium "kwaliteit van management in de zorg"

De SBBG (studievereniging voor Beleid en Beheer van de Gezondheidszorg) heeft via BEOZ een uitnodiging voor een symposium op dinsdag 13 april 1999 gekregen. Het symposium zal de hele dag in beslag nemen en vindt plaats aan de VU in Amsterdam. Beleid en Beheer studenten krijgen hier, via de SBBG, meer informatie over in hun postvakjes. Mocht je interesse hebben, neem dan contact op met Fleur, GW 962728

Herkansing De Regelende Overheid 89/99 (311D+241D)

De herkansing zal plaatsvinden op 16 juni 1999 van 10 tot 12 uur in ruimte 0.480, UNS 50. S.v.p. je opgeven bij secretariaat Gezondheidsrecht (1718).

GENEESKUNDE

Voor kopij: Jo Stallinga, Fac.Bur. niveau 5, kamernr. 5002, DOT10, tel. 3881448, voor woensdag 12.00 uur.

Bureau Onderwijs

Bericht aan alle derdejaars studenten geneeskunde. In jullie postvak tref je een brief aan met informatie over het programma van de Hepatitis B-vaccinatie. Bij de Informatiebalie Bureau Onderwijs FdG (kamer 1.150a) liggen extra exemplaren van deze brief.

Informatie over keuzeonderwijs en/of co-schappen in het buitenland?

Vind je in de INFOTHEEK BUITENLAND van Bureau Onderwijs, kamer 5.059A, nivo 5, dr Tanslaan 10, tel 3881173 tijdens de spreekuren (zet aub je naam op de intekenlijst die bij de Infotheek ophangt) op maand-, dins-, donder- en vrijdag van 10.30 - 12.30 en van 15.30 - 16.00 co-schappers opgelet! Kun je onmogelijk tijdens een van bovengenoemde tijdstippen dan kun je elke werkdag (9-17 uur) bellen 388 1405 / 1958.

Alle studenten van jaar 1 hebben onlangs in hun postvakje een brief ontvangen inzake Mantouxonderzoek.

(kenmerk BO 99-24.041). Mocht u onverhoopt deze brief niet ontvangen hebben, dan kunt u deze bij de informatiebalie van Bureau Onderwijs Geneeskunde alsnog afhalen. Voor de studenten van jaar 4, zoals ook vermeld in brief kenmerk BO 98-24.178 dd. 16 december 1998, vindt op onderstaande data en tijdstippen een mantouxonderzoek plaats (alfabetisch op achternaam):
A t/m H 15 maart 1999 tussen 13.30 en 16.00 uur in kamer 1.164, UNS 50
I t/m Z 16 maart 1999 tussen 10.30 en 12.30 uur in kamer 1.164, UNS 50
Aflezen (beide groepen) op 19 maart 1999 tussen 08.30 en 11.00 uur in kamer 1.164, UNS 50

Bureau Internationale Betrekkingen

In het kader van de internationaliseringsactiviteiten van de FDG worden in 1999/2000 3 blokken in het curriculum in het Engels gegeven (4.2, 4.3 en 4.4). Door de organisatie wordt hiervoor een beroep gedaan op medewerkers om onderwijsgroepen, lezingen e.d. in het Engels te houden. Door de ervaringen van de afgelopen jaren is ons gebleken dat medewerkers het op prijs zouden stellen indien ter voorbereiding op de Engelstalige blokken aandacht besteed zou kunnen worden aan de taalvaardigheid. In overleg met WorldNeth is afgesproken een cursus "Giving Presentations in English" te organiseren. Het betreft een cursus die uit 6 bijeenkomsten van 3 uur zal bestaan. Bijeenkomsten vinden plaats op dinsdag
Cursus dagen: 13 april, 20 april, 27 april, 4 mei, 11 mei en 18 mei Cursus tijd: 14:00-17:00 uur
Cursus Locatie: Science Vision Studio, Studio C, Universiteitssingel 50
De kosten van de cursus bedragen fl. 610,50 per deelnemer voor 18 contacturen. De faculteit verklaart zich bereid om voor WP in vaste dienst deze kosten voor haar rekening te nemen mits de cursist tenminste 5 bijeenkomsten zal bijwonen. Indien meer dan 1 bijeenkomst gemist wordt zal de cursist of de vakgroep de cursuskosten moeten dragen. Er worden maximaal 12 deelnemers toegelaten. Belangstellenden kunnen zich tot 15 maart a.s. (schriftelijk) opgeven bij: Maud Senden Bureau Internationale Betrekkingen Noordgebouw, kamer 5.042

STEP zet je carrière in beweging!

STEP
IN-HOUSE DAGEN

Ontmoet je toekomstige werkgever
op locatie tijdens de Business in-house
dagen in mei en juni.

BIJNA AFGESTUDEERD?

Haal de brochure bij Integrand of je studievereniging.
Bel STEP: 020 - 444 94 64 of kijk op onze Internet-site: www.stepweb.nl

De inschrijving sluit op 30 maart 1999!

STEP
SLICHTER STUDENT EN PROEFDE

Push® Medical braces zoekt:

Gemotiveerde studenten met
medische affiniteit en/of
achtergrond,

voor teleservices binnen de
gezondheidszorg

Locatie: Maastricht
Verdiens: /15/uur + provisie
Tijdstip: in overleg

Meer informatie?
Bel dan Anne Storcken.
Tel: 043 - 363 40 40

PUSH®
MEDICAL
BRACES

**Antieke Prenten
en Gravures**

Kunsthistorisch Kabinet
Drs. De Bruijn c.s.

Rechtstraat 66
6221 EK Maastricht
Tel: 043 325 06 23

Als je iets te zeggen hebt stel je dan kandidaat

Meer informatie bij de Griffie van
de Universiteitsraad.
E-mail: GriffieUR@GRIFFIE-UR

De succesvolle ontwikkeling van de UM is mede te danken aan de enthousiaste inbreng van medewerkers en studenten in Universiteitsraad, de Faculteitsraden en de Dienstraad. Dat blijft ook dringend gewenst voor de toekomst.

De verkiezingen van deze medezeggenschapsorganen staan weer voor de deur. Als je iets te zeggen hebt, stel je dan kandidaat. Wil je de aandacht vestigen op een mogelijke kandidaat? Neem dan contact op met een van de zittende raadsleden van je geleding.

Informatie voor toekomstige raadsleden
Belangstelling om je kandidaat te stellen?

Van harte welkom bij de informatie- en discussiebijeenkomst. Daar ontmoet je de leden van de huidige raden.

Ton de Goeij (voorzitter UR), Karl Dittrich (voorzitter CvB), Gerard Mols (decaan FdR) en een aantal zittende raadsleden spreken over de rol van de raden en over de praktijk van medezeggenschap. Maandag 15 maart, 16.00- 17.30 uur, Aula Minderbroedersberg, met een afsluitende borrel in de Refter.

Deze oproep wordt ondersteund door het College van Bestuur, de decanen van faculteiten en voorzitters van de raden.

Universiteit Maastricht

De toekomst zal het leren

U

M

MEDEDELINGEN

KENNIS-
TECHNOLOGIE

Voor kopij: P. Possen/M. Geelen, Fac. Bur, Tongersestraat 6, tel. 3883389, voor woensdag 12.00 uur.

Openingstijden Bureau Onderwijs: maandag, dinsdag en vrijdag van 12.00 tot 13.00 uur geopend.

'Machtige Melodieën'

Op 22 januari jl. heeft prof.dr. Maaikje Meijer haar inaugurale rede gehouden met als titel 'Machtige Melodieën'. U kunt deze rede, tegen betaling van tien gulden, bestellen bij mw. Elsa Charles, secretaresse Centrum voor Gender- en Diversiteit, tst. 2669.

RECHTS-
GELEERDHEID

Voor kopij: Liesbeth Fiddelaers, Bur. Onderwijs, Zwingerput 4, tel. 3883003, voor vrijdag 12.00 uur.

De titels voor de opstelronde van 7 april 1999 zijn verkrijgbaar aan de onderwijsbalie.

Studieadviseurs

De studieadviseurs zijn op woensdag 10 maart afwezig i.v.m. een studiedag!

Roosterwijziging blok 1.3

Het college 1.3 (Onrechtmatig gedrag) van 24 maart 13.00-14.30 uur wordt verplaatst naar 31 maart om 9.00-10.30 uur in de collegezaal Jezuiten klooster (Ts 53). Het college op 24 maart van 9.00-10.30 uur gaat gewoon door.

In March the following Maastricht Magister Lectures will take place (open to all students!):

5 MARCH 1999 Time: 17.00 Place: room 1.030-A (Nieuwenhof building) Title: 'La-

wyers at the European Commission' by: Marc de Pauw (Legal Service, European Commission) Jacqueline Minor (DG XV, European Commission)

26 MARCH 1999 Time: 14.00-16.00 Place: Statenzaal (Government building, Bou3) Title: 'European Consumer Law after the Treaty of Amsterdam? A higher level of consumer protection?'

by: Prof. J. Stuyck (K.U. Leuven, Faculty of Law, Centrum voor Europees Economisch Recht)

26 MARCH 1999 Time: 17.00 Place: Statenzaal (Government building, Bou3)

Title: 'Working at a Brussels Law firm' by: Inge Bernaerts and Yves Van Gerven (lawyers at Stibbe Simont Monahan Dúhot, Brussels)

Bureau Stages

Stagecoördinator Fiscaal recht: Vivienne Hautvast tel 3883243, kamer 2215 O.G. Alleen aanwezig op maandag- en woensdagochtend.

Stagecoördinator Nederlands recht en European Law School: Ellen de Krom-van Hezik, tel 3883274, kamer 3219 O.G. Aanwezig maandag tot en met woensdag de hele dag en donderdagochtend.

Spreekuur beide stagecoördinatoren woensdagochtend 10-11 uur of volgens afspraak.

Het weekbulletin met laatste nieuws hangt in de Nieuwenhof (naast balie bureau Onderwijs), in het Oud Gouvernement (eerste verdieping, bij kopieerapparaten) en dit studiejaar ook in het gebouw Grote Gracht.

Ahold Scriptieprijs

Ook dit jaar looft Ahold weer de Ahold Scriptieprijs uit voor alle studenten aan HBO en Universitaire instellingen.

De te winnen hoofdprijs is dit jaar verhoogd naar fl 10.000. Voor nadere informatie: tel: 075-6595731 of e-mail: wilma-van-der-Plas@corp.ahold.nl

Zie ook de informatieborden bij de onderwijsbalie.

VACATURES

SCHRIJFTELIJKE SOLLICITATIES ONDER VERMELDING VAN VACATURENUMMER OP BRIEF EN ENVELOP BINNEN 10 DAGEN RICHTEN AAN DE PERSONEELSDIENST VAN DE BETREFFENDE FACULTEIT OF DIENST (POSTBUS 616, 6200 MD MAASTRICHT). DE VACATURES STAAN OPEN VOOR HERPLAATINGSKANDIDATEN EN VOOR INTERNE KANDIDATEN (= MEDEWERKERS OM EN WACHTGELDERS). BIJ GELEKEN GESCHIKTHEID HEBBEN HERPLAATINGSKANDIDATEN DE VOORKEUR.

INFORMATIE OVER INTERNE EN LIFT-VACATURES KUNT U INWINNEN VIA INTERNET (DE HOMEPAGE VAN BUREAU MOBILITEIT): HTTP://WWW.UNIMAAS.NL/~BURMOBIL OF BIJ HET BUREAU MOBILITEIT, TST. 3179/2207.

FDGW, ONDERZOEKSWETENSCAPEN, NUTRIM
ONDERZOEKER M/V 0.8 FTE

voor een periode van 18 maanden Binnen de divisie "Epidemiologisch en gedragswetenschappelijk voedingsonderzoek" van het onderzoeksinstituut NUTRIM. Het gaat hier om een samenwerking met het CBS te Heerlen in het kader van een door de Europese Commissie gefinancierd onderzoek naar de wijze waarop thans de lidstaten van de Europese Unie gezondheid en gezondheidsgedrag meten.

Takenpakket: het updaten van een eerdere inventarisatie van gezondheidsenquêtes en daarbij gebruikte methodes; het maken van een database met onderwerpen en exacte formuleringen; het verrichten van een studie naar het effect van formuleringen op enquêteresultaten; het rapporteren van de bevindingen.

Profiel: een afgestudeerd gezondheidswetenschapper of sociaal wetenschapper; met belangstelling voor internationaal vergelijkend onderzoek; met goede communicatieve eigenschappen in Nederlands en Engels; met handigheid met elektronische opslag en gegevensverwerking.

Arbeidsvoorwaarden: De aanstelling vindt plaats bij de Capaciteitsgroep Medische Sociologie van de Faculteit der Gezondheidswetenschappen. (de capaciteitsgroep maakt deel uit van het cluster Zorgwetenschappen)

Salaris: afh. van ervaring max. 16.326,- bruto per maand (schaal 10) bij een voltijdse aanstelling.

Informatie: dr R. Knibbe, Capaciteitsgroep Medische Sociologie, telefoon: 043-3882204.

Vacaturenummer: 052

FdP, bureau onderwijs, faculteitsbureau
MEDEWERKER ONDERWIJS- EN EXAMENADMINISTRATIE M/V 0.5 FTE

vooralsnog tijdelijk

Functie-informatie: Deze functie heeft betrekking op de examenadministratie ten behoeve van het Bureau Onderwijs binnen het Faculteitsbureau. In samenwerking met de eerste medewerker onderwijs- en examenadministratie gaat het in deze functie vooral om het bijhouden en verwerken van toetsresultaten, alsmede de algemene onderwijsondersteunende taken.

Taken: Verwerken en invoeren van studieresultaten; aanmaken propedeuse en doctoraal diploma's en cijferlijsten, administratie voor afstuderen; ondersteuning Colloquium Doctum commissie; verwerking aanwezigheidsregistratie; verwerken beoordelingen jaarwerkstukken; verwerken beoordelingen afstudeerwerkstukken; bijdrage overige onderwijsondersteunende taken; bijdrage spreekuur

Functie-eisen: Opleiding minimaal op MBO-niveau; ruime ervaring met bovengenoemde werkzaamheden. Ervaring met LION/Hostis strekt tot aanbeveling; hoge mate van zelfstandigheid en flexibiliteit; grote accuratesse.

Salariëring: Afhankelijk van opleiding en ervaring max. schaal 5.

Inlichtingen: bij mw. I. Kokx, hoofd Bureau Onderwijs FdP tel. 043-3881883, van maandag tot en met vrijdag bij voorkeur in de ochtenduren.

Vacaturenummer: 053

FDP, BUREAU ONDERWIJS, FACULTEITSBUREAU
SECRETARIEEL/ADMINISTRATIEF MEDEWERKER M/V 1.0 FTE (VAST)

Functie-informatie: In deze functie gaat het om algemeen onderwijsondersteunende en secretariële taken ten behoeve van het Bureau Onderwijs binnen het Faculteitsbureau van de FdP.

Taken: Werving/registratie tutoren; administratieve afhandeling tutoren; administratieve ondersteuning Opleidingsbestuur en Curriculumjaargroepen; registratie en archivering jaarwerkstukken en afstudeerwerkstukken; administratieve ondersteuning programma-evaluatie; agenda-beheer en postafhandeling; budgetbewaking; bestellingen; samenstellen tutorpakketten; administratie en organisatie keuzeonderwijs; administratie en organisatie afstuderen; bijdrage auteursrechtenadministratie; bijdrage spreekuur; back-up medewerker logistiek en planning.

Functie-eisen: Opleiding minimaal op MBO-niveau; ruime ervaring met bovengenoemde werkzaamheden. Ervaring met LION/Hostis strekt tot aanbeveling; hoge mate van zelfstandigheid en flexibiliteit; grote accuratesse.

Salariëring: Afhankelijk van opleiding en ervaring max. schaal 6.

Inlichtingen: bij mw. I. Kokx, hoofd Bureau Onderwijs FdP tel. 043-3881883, van maandag tot en met vrijdag bij voorkeur in de ochtenduren.

Vacaturenummer: 054

FACULTY OF LAW, CENTER FOR EUROPEAN STUDIES

FULL-TIME DEPUTY DIRECTOR M/F

for an initial period of one year

Main tasks: management of all current programs; management of CES office and internal office-matters; personnel and financial management of CES; supervision of the coordination of courses and programs; acquisition and policy-planning (in close collaboration with the director).

Job requirements: master degree; skills and experience in: financial management, leadership and communication, managing international programs; knowledge of: English and Dutch language, various cultures (in particular the USA), university organisations and politics.

Further information: drs. M. Daenen, director CES (tel. 043-3212627).

Salary: depending on relevant experience from fl. 5.373,- to fl. 7.396 gross a month (salary scale 11).

Written applications must be sent to the Personnel Department, Faculty of Law, P.O.Box 616, 6200, MD Maastricht **before 13 March '99**. Please mention the vacancy number on both letter and envelope. For more detailed information you can consult our website: WWW.Unimaas.NL/~CES

Vacancy number: 055

Schrijftelijke sollicitaties voor de FdEWB kunt u onder vermelding van het vacaturenummer op brief en envelop richten aan: FdEWB, Afdeling Personele Zaken, t.a.v. mw. D. Spijkers, Postbus 616, 6200 MD Maastricht

FDWEB, BUREAU ONDERWIJS, FACULTEITSBUREAU

SECRETARISSE M/V 1.0 FTE

Het Bureau Onderwijs wordt ondersteund door 2 secretaresses, ieder met een eigen taakgebied, maar met wederzijdse waarnemingstaken. Wij zoeken een secretaresse die voornamelijk werkzaamheden verricht voor de examencommissie/studieadviseurs.

Taken: secretariële en administratieve ondersteuning van medewerkers van het Bureau; afhandelen van correspondentie van examencommissie, bewaken van voortgang; afhandelen van vrijstellingsverzoeken van studenten met buitenlandse vooropleiding; ondersteuning colloquium-doctumcommissie, zelfstandig afhandelen van correspondentie van deze commissie; informatieverschaffing naar studenten, medewerkers, belangstellenden omtrent studiemogelijkheden en -vragen; bewaking budget examencommissie; agenda-

beheer studieadviseurs; vervanging tweede secretaresse Bureau Onderwijs bij afwezigheid; overige werkzaamheden, zoals ontwikkelen systeem correspondentievoering, bijhouden gespreksgegevens studieadviseurs LION, voorlichting geven tijdens open dagen etc.

Verelsten: VWO-niveau, aangevuld met secretariële vervolgoopleiding. Zelfstandig kunnen functioneren, klantvriendelijk, representatief optreden. Mondelinge en schriftelijke taalvaardigheid zowel in Nederlandse als Engelse taal. Bekendheid met informatiesystemen (WP, Word, studentenadministratiesysteem).

Accuratesse en zeer zorgvuldige werkhouding zijn vereist. Planmatig werken is vanzelfsprekend.

Salaris: afhankelijk van opleiding en ervaring max. f4081,- bruto per maand (schaal 6)

Inlichtingen: Mw drs I.M. Wijk, adjunct-directeur FdEWB, tel. 043-3883844

Vacaturenummer: 056

FDG, CAPACITEITSGROEP INTERNE GENEESKUNDE

VERPLEEGKUNDIGE/ANALIST/(RADIOLOGISCH) LABORANT M/V

In principe voor de duur van 5 jaar (duur van het project)

Taken: Voor het uitvoeren van echo-metingen aan bloedvaten en hemodynamisch functie onderzoek bij mensen, in het kader van een groot bevolkingsonderzoek bij personen met suikerziekte (diabetes mellitus).

Functie-eisen: HLO dan wel verpleegkundige A, ervaring met bovengenoemde technieken dan wel bereidheid tot het aanleren hiervan.

Arbeidsvoorwaarden: Aanstelling bij de Universiteit Maastricht, Faculteit der Geneeskunde, vakgroep Interne Geneeskunde, in principe voor de duur van 5 jaar (duur van het project).

Salaris: Afhankelijk van werkervaring, min. Fl. 2.920,- (schaal 6 CAO UN) tot max. Fl. 4.501,- (schaal 7 CAO UN) bruto per maand.

Inlichtingen: Professor dr. T.W.A. de Bruin, internist, telefoonnummer 043-3877019, of dr. E.T.P. Keulen, telefoonnummer 043-3876543 sein 5464.

Schrijftelijke reacties met CV onder vermelding van vacaturenummer gericht aan Personele Zaken, Faculteit der Geneeskunde.

Vacature: 057

LIFT vacancies

100729 Procesmanager Operationeel, NS Reizigers, 36 uur, max. f6.500 (inclusief onregelmatigheidstoelag).

100730 Manager PITT Opleidingen, PITT (Partner In Training en Technologie), 38 uur, salaris afh. van leeftijd en ervaring. **100731** Systeem- en applicatiebeheerder voor de administratieve informatievoorziening, Hogeschool Maastricht, 36 uur, max. schaal 9

100732 Beleidsmedewerker rechtspositie en arbeidsvoorwaarden, Provincie Limburg, 36 uur, max. f7.365

100733 Medewerker Beleid en Ondersteuning, Gemeente Maastricht, 36 uur, max. schaal 10

100734 Medewerker markt-, kermis- en havenaangelegenheden, Gemeente Maastricht, 36 uur, max. schaal 7

100735 Medewerker beleid vergunningverlening & exploitatie openbare ruimte, Gemeente Maastricht, 36 uur, max. schaal 9.

100736 Administratief Medewerker, PITT (Partner In Training en Technologie), 38 uur, salaris afhankelijk van leeftijd en ervaring

100737 Hoofd Inwonerszaken, Gemeente Stein, 36 uur, max. schaal 13

100738 Secretaresse, Gemeente Maastricht, 0.66 fte, max. schaal 6

100739 Algemeen medewerker beheer o.g., Gemeente Maastricht, 36 uur, max. schaal 8

PLAKA GRIEKS
RESTAURANT

O.L. VROUWEPLEIN

Parkeergarage van de O.L. Vrouwekerk

MENU'S VAN f 16,50 TOT f 35,-

St. Bernardustr. 4a, 6211 HL Maastricht

043-325 42 56

Boekhandel**DE TRIBUNE**

Kapoenstraat 8-10

6211 KW Maastricht

Telefoon (043) 325 19 78

DickHaut
MAASTRICHT

VENDUE HUIS

Kunst- en antiekveiling

maandag 8 en dinsdag 9 maart om 19.30 uur

Schilderijen van o.a. L. Apol, Groenewegen, L.J. Eland, F. Verster, E. Bellefroid, Eberhard, J. Brouwes, Ch. Eyck, Hollman, Serpenti, Aad de Haas en Hobbe Smith.

Bronzen van Arthur Spronken.

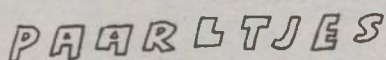
Meubelen 17e, 18 en 19 eeuw, o.a. een Dantziger kast, kabinet, Biedemeier eethoek, kasten ebbenhouten bahut, in Boule techniek.

Grote collectie antieke sieraden, zilveren bestek (Luiks), glasservies van Eisenloeffel 70-delig.

Chinees porselein, familie Rose hanen borden, Imari borden, Japanse Imari borden, houtsneden, Tibetaanse thangka's en Aziatisch textiel, Japanse houtsneden.

Alle belangstellenden zijn welkom tijdens de kijklagen 5, 6 en 7 maart tussen 10.00 en 18.00 uur. De veiling vindt plaats op maandag 8 en dinsdag 9 maart om 19.30 uur.

Catalogus ter inzage op internet: <http://www.venduehuis-maastricht.nl/>

Paarlijes thuis invullen. Eventueel rooster copieren. Inleveren dagelijks (behalve donderdag) van 09.00 tot 17.00 uur bij de redactie, Keizer Karelplein 10. Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paarlijes verschijnen de donderdag daarop in de krant. Paarlijes moeten contant betaald worden. Voor langere teksten geldt het advertentietarief.

[illegible]

CINEMA

SPEELWEEK: 4 T/M 10 MAART

Very Bad Things: dag. (beh. za) 15.30 en 18.30; za 16.30 en 19.30

The Thin Red Line: dag. (beh. za) 16.15 en 20.15; za 17.15 en 21.15; do, vr, ma en di ook 12.15

Payback: dag. (beh. za) 18.45 en 21.45; za 19.45 en 22.45; do, vr, ma en di ook 12.45 en 15.45

Stepmom: dag. (beh. za) 12.15, 15.15, 18.15 en 21.15; za 13.15, 16.15, 19.15 en 22.15

Clichémuziek en potentiële hits op eerste studentensongfestival

"Jullie act is gewoon helemaal af"

De cantus is al jaren één van de populairste onderdelen van de Inkom. Een gemiddeld Open Podium bestaat voor meer dan driekwart uit zingende en muziekmakende studenten. Afgelopen vrijdag introduceerde Studium Generale een nieuw element in de plaatselijke zangcultuur: het Maastrichtse studentensongfestival.

Meedoen aan dit eerste studentensongfestival is op zich al een hele prestatie. De regels zijn streng. De deelnemers moeten zelf de muziek componeren en hun eigen teksten schrijven.

Voor de pauze ontstijgen de liedjes het normale Open Podium-niveau niet. Flink wat deelnemers hebben daar ook al ervaring opgedaan. Zoals de Roemeen Levon, die net als bij elk Open Podium ook nu weer zegt dat hij voor het eerst een liedje in het Nederlands gaat zingen. Ook zijn er nogal wat slordigheidjes. Het jongensduo Aiuur vergeet de akoestische gitaar in te pluggen. En de ene week die Somnium et Equinox –volgens eigen zeggen– heeft geoefend, lijkt nog net iets te kort te zijn.

Meteen na de pauze schiet het niveau omhoog. Een pianist zit weggedoken achter zijn piano, twee zangers dansen vrolijke pasjes op een vlotte drumcomputerbeat. Het nummer Metamorfoos van het jongensbandje Total Löss doet in de verte denken aan Linda, Roos en Jessica. De heren hadden het nummer eigenlijk speciaal geschreven voor het COC-songfestival van vorig jaar. Daar wonnen ze niet. Hier lijken ze er meer succes mee te hebben. Het na-na-na-refrein wordt door de hele zaal meegezongen.

Zelfs de overwegend serieuze juryleden kunnen hun lachen niet inhouden.

Voor de pauze ontstegen de liedjes het normale Open Podium-niveau niet (foto Philip Driessen)

Jurylid Tamara Hoekwater –in het dagelijks leven zangeres bij Volumia!– vindt het allemaal prachtig. Zij let vooral op de presentatie: "Jullie podiumact is gewoon helemaal af. Zeker met die danspasjes erbij. De vrolijkheid straalt er vanaf." Zelfs medejurylid Jan Nobben –muziekdocent aan het conservatorium– die de rol van Jacques d'Ancona op zich lijkt te hebben genomen, is lovend. "Uitstekend. Weliswaar simpel, maar doeltreffend." Het is dan ook niet vreemd dat later op de avond de heren van Total Löss met de prijs van de jury gaan lopen.

De Nirvana-achtige gitaarmuziek van

het jongensduo Cacaphony valt minder in de smaak bij de jury. Die spreekt over clichés en dertien in een dozijn. En dat terwijl de heren ook nog pech hebben. Veel vroeger dan verwacht moeten ze optreden omdat een andere deelnemer op het laatste moment is uitgevallen. Op het podium friemelt de gitarist nog snel een plectrum uit zijn portemonnee.

De breekbare klanken van het meisjesduo Kaja –al eerder in het voorprogramma van De Dijk– vallen bij het publiek goed in de smaak. Als hun Engelstalige nummer Metamorfose is afgelopen, weet niemand precies waar het

over ging, maar iedereen klapt uitbundig. De onduidelijke tekst is de oorzaak van hun lage jurywaardering. Niettemin krijgen ze wel de publieksprijs. Net als de heren van Total Löss mogen ze op kosten van Studium Generale een

halve dag de studio in om hun nummer op CD te zetten. Radio Maastricht heeft beloofd de winnende liedjes te zullen draaien.

Stefan Verhaegh

Veel deelnemers aan proza- en poëziefestival Orakel

Marco Borsato en Henk Westbroek voorbij

"Het diertje stapte bewust niet op zij, toen de vrachtwagen hem naderde." 'Zwartkijken' heet het ultrakorte gedicht van cws-student Bastien Clement. Vorige week donderdag droeg hij het voor op het tweede proza- en poëziefestival van faculteitsvereniging Orakel.

"De avond is bedoeld als aanvulling op het onderwijsblok verlichting en romantiek," legt Suzanne Plaum uit. De cws-studente is één van de organisatoren van het festival in het Kumulus-theater. "We vonden poëzie wel goed bij romantiek passen. We hebben het vervolgens verbreed met proza zodat zoveel mogelijk mensen mee zouden doen." En inderdaad, het programma varieert

van voordrachten uit het werk van gerenommeerde dichters tot oneliners en zelfgeschreven liedjes. Student Maarten Gulden –snel pak aan en een spiegelzonnebril op zijn neus– maakt er zelfs een multimediaspektakel van. Filmbeelden flitsen in zap-tempo achter hem langs terwijl hij ritmisch zijn teksten uitspreekt over elektronische muziek. Met een zen-achtige rust dicht hij over twee ogen die hij op straat vindt.

In de ogen stond een verhaal met een begin en een eind maar zonder taal.

Eén van de weinige docenten die aan de avond bijdraagt, is historicus Geert Somsen. Hij geeft een minicollage over songteksten die zo goed zijn dat ze op zichzelf staan. "Dat zijn dus geen teksten van Henk Westbroek, Elton John of van die sportverslaggever die voor

Marco Borsato schrijft." Met behulp van sheets en cd's behandelt hij werk van Paul Simon, Jacques Brel en Robert Long. Hun teksten vind hij wel zo sterk dat ze zonder muziek kunnen.

Het festival van Orakel is professioneel opgezet. De voordrachten worden altijd geïntroduceerd via een tekst of filmpje. Docente Baukje Prins wordt aangekondigd via een film waarop achtereenvolgens te zien zijn: een pak Baukje cakemeel en een foto van Willem Alexander. Een band zorgt voor muzikale intermezzo's.

Geen van de 21 bijdragen is te lang. Wel variëren ze in zwaarte. Twee studenten hebben zich verkleed als boer, een derde als zieke pony. Hun liedje heet dan ook 'Tony de zieke Pony'. Veel meer weten ze niet te vertellen. Hun hele tekst beperkt zich tot die vier woorden.

Maartje Krabbe

Serieuze foto's in Kumulus

"Dit is eigenlijk de World Press Photo, maar dan voor Nederlandse amateurs." Max Rutgers, de pr-man van Kumulus, weet zijn tentoonstelling wel te verkopen. Nog tot 13 maart laten twintig amateur-fotografen hun werk zien op de expositie Foto Nationaal.

Keurig afgewerkt, met een mooi aluminiumlijstje, een wit passe-partout en netjes op een rijtje. Zo hangen de foto's in de gangen van Kumulus. De meeste werken zijn zwart-wit, slechts een paar zijn in kleur. De onderwerpen lopen erg uiteen. Zo staan op de foto's van Rudy Lekfeldt mensen in carnavalskleren afgebeeld. Statisch gecomponeerd en moeilijk kijkend. Het geheel geeft een haast surrealistisch effect.

Heel anders zijn de foto's van Ineke Binnendijk. Vijf strak ingekaderde kindergezichten op een rijtje. Onder elke foto staat in kinderhandschrift een zin. Zo valt er onder een meisje dat beschouwend de camera inkijkt te lezen: "Een beetje verliefd. Ze weet dat anderen weten dat ze op iemand is." Vreemde, vervormde hoofden zijn te zien op de foto's van Anna Basemans. Het zijn reproducties van bewerkte foto's, met een spookachtig resultaat.

De Fotobond, de vereniging van vrijetijdsm fotografen, heeft de werken geselecteerd. De bond heeft daarbij alleen voor serieuze foto's gekozen. Scherp van voor naar achter. Het lijkt alsof de meeste foto's vanaf statief zijn gemaakt. Goed afgedrukt, met genoeg contrast en grijstintverloop. Maar nergens een bewogen foto, of een speels onderwerp. Dat vindt ook Mark Meeuwissen,

tweedejaars cws-student en afgestu-deerd op fotografische vormgeving aan de kunstacademie in Den Haag. Volgens hem is alles zoals het hoort volgens het boekje gemaakt. "De Fotobond heeft een sterk stempel op de tentoonstelling gedrukt. Alles voldoet aan de technische eisen. Dit zijn amateurs die naar professionele perfectie streven. Dat halen ze net niet omdat ze er niet zoveel tijd en geld in kunnen steken als de echte professionals. Want uiteindelijk bereik je deze effecten alleen met dure spullen, zoals speciale lenzen, papier en filters. En die moet je allemaal kopen bij de vakhandel. Van mij hoeft het allemaal niet zo serieus en perfect. Waarom niet iets spontaans? Deze fotografen weten nog niet goed hoe ze de illusie van speelsheid kunnen wekken. En buiten het concept van een foto in een lijstje wordt ook niet gedacht. Ik zie nergens een foto die aan de muur is gespijkerd."

Licht irritant is ook dat begeleidende uitleg ontbreekt bij de foto's. Zo hangt er een serie van een groep mensen met vaandels. Dreigend zwart-wit gefotografeerd. Een grimmig kijkende jongen met erg kort geknipt haar, die afsteekt tegen een dreigende lucht. Zijn dit neonazistische jongeren, of toch gewoon leden van een fanfare uit Maaseik? Deze beelden schreeuwen om uitleg. Maar op het kaartje staat alleen de naam van de maker.

Stefan Verhaegh

Foto Nationaal, dagelijks van 9.00 – 17.00 in Kumulus, Herbenusstraat 89, 043-3505665. Toegang gratis.

Ben

-Hallo met Ben,
-Hé Ben met Ben.
-Waar ben je?
-In de bus. En jij?
-Op de fiets.
-Dat is mooi Ben.
-Dat dacht ik ook.
-Zeg Ben,
-Ja?
-We bellen.
-Daahaag.

-Hé Ben?
-Ja, met Ben.
-Waar ben je nu Ben?
-Ik ben bij de markt, en jij?
-Ik ben op de uni.
-O.K.
-Hé we bellen hè.
-Goed Ben.

-Ben?
-Hé Ben man, waar ben je.
-Ik ben in de Appie Happie en jij?
-Ik ben net thuis.
-Da's mooi Ben.
-Zeg Ben?
-Ja?
-Ik bel je nog hè?
-Doen we.

-Hallo met Ben.
-Hé Ben man, waar hang je uit.
-Ik ben in de mensa.
-Da's lekker Ben.
-En jij?
-Ik lig naast mijn vriendin.
-Nou slaap lekker Ben.
-Dank je.

-Hallo met Simon?
-Sorry verkeerd verbonden.

drs. Simon

Tegenwoordig gaat ze met haar Friese concertpianist plus twee zoons naar de Wadden. Maar ooit zaten ze – toen nog met z'n tweeën – in Suriname. Van de ene dag op de andere. Zo is ze nu eenmaal, de secretaresse van het bestuur van de rechtenfaculteit Wilma Thus.

We eten bij Gio, een strakke tent aan de Bredestraat. Mooi wel, vooral de Italiaanse jongeman die met een passend strak gezicht rond ons tafeltje zoemt. Er galmt een opera. Later galmen er wat liedjes van lager allooï.

Mevrouw Thus komt uit de Achterhoek. Ze was communist. "Het was '81. Ik wilde naar Amsterdam, maar kwam per ongeluk in Maastricht terecht." Daar trof ze de pianist. "Toen hebben we LAT gewoond, ken je dat nog?"

In de krant stond een advertentie. Gezocht: piano-docent in Suriname. Per direct. Even naar de Achterhoek om dag te zeggen, de katten en twee rugzakken ingepakt en binnen een week waren ze weg.

Suriname was een andere wereld. "De vrouw van de president wilde pianoles, maar dat soort dingen wilden we helemaal niet. We waren links en we wilden in een spijkerbroek blijven lopen."

Zelf had ze al de dag na aankomst een baan. "De directeur van de muziekschool – de enige in Suriname – kwam ons van het vliegveld halen. Hij zocht een secretaresse." Met andere dan secretariële vaardigheden, zo bleek al snel. "Hij had het maar over sporten, hij wilde met me sporten. Nu weet ik wat

Observant goes Dutch

Weg uit dit truttenland!

Bestuurssecretaresse Wilma Thus overleefde Coup Rambocus (foto Philip Driessen)

sporten betekent in Suriname." Lacht. "Na twee dagen hadden we al vrij. Coup Rambocus." Het klinkt als een exotisch ijsje, maar er werd een heuse avondklok ingesteld. Die ging echter weer over en dan was het leven uiterst aangenaam. "Ik zie ons nog rondrijden op de motor, wakker worden met de brulapen."

De idylle duurde niet lang. "Met de de-

cembermoorden moesten we weg. Er hing toen een heel grimmige sfeer. Allerlei mensen om ons heen vertrokken stiekem. De directeur van de muziekschool werd bang, want hij had teveel blanken in dienst. Via Frans Guyana zijn we toen weggekomen." Nadat ze eerst nog een avond onder de bank hadden gelegen vanwege de schoten die om het huis knalden. "Een echte oorlogssi-

tuatie."

Ze dringt me een tweepersoons voorgerecht op. Een berg sla met ernaast een schaal mosselen en grote garnalen. Met een bakje water voor de vingers en een paar haricots verts voor door de sla. Opgediend door de mooie Mario die nu begint te ontgooien en een subtiel glimlachje produceert. "Vind je dat ik goed voor je heb gekookt?" informeert mevrouw, die heeft bekend nog geen ei te kunnen bakken. Daar heeft ze dus die pianist voor. Onder andere. Ze is nu veertig en dat vindt ze een belangrijke leeftijd. "Ik ben er achter gekomen dat idealen niet verwezenlijkt worden. Dat er heel veel mensen arm zijn en dat ook wel zullen blijven. Ooit ben ik van de CPN geweest, maar nu ben ik volwassen geworden. Ik heb zelfs een huis gekocht", schatert ze op eens. "Geen van mijn broers wil het geloven."

Maar thuis in Limburg wordt het nooit. "Al is het naar IJsland, ik wil nog steeds weg uit dit truttenland."

Wij hebben alle schalen inmiddels geleegd. Mevrouw Thus heeft nog steeds honger. "Wat denk je, hoe ik aan al die energie kom." Zij aan een baby-pizza, ik aan een tiramisu. Jammer, de jongeman heeft plaatsgemaakt voor een Chinezige dame. Desalniettemin een hele fijne tiramisu.

Nu durf ik eindelijk te vragen hoe mevrouw Thus professor Gerard Mols naar de kapper heeft weten te krijgen. "Knap hè", geeft ze toe. "Ja, dat heb ik in me. Ik heb gewoon een afspraak gemaakt." Er is zelfs over nagedacht. "Ja, je kunt natuurlijk niet van de dorpskapper in Neer meteen overstappen naar een supersjieke."

Agnes Sommer

8

Op de derde dag van mijn verblijf ging de telefoon.

Brussels aan de lijn: hoe het weer in Ierland was en hoe het hotel en oh ja, ha ha, wat vond ik van de reisgenoten die hij me in de maag had gesplitst? U wordt bedankt, mijnheer B., zei ik, ha ha ha, en hij weer, graag gedaan, ha ha ha, en ik, als u nog eens wat weet, ha ha ha...

We lachten wat af, die Brussels en ik. Onderwijl stonden de reisgenoten in kwestie ongeduldig op de deur te kloppen: "Over vijf minuten voor het hotel."

Wachtend op de stoep voor het hotel werd me door een sjofele man een lichtblauw kaartje in de hand gedrukt. "A LOAN," stond erop. "Money given to the missions is a loan given to God, and He will repay you."

Terwijl ik in mijn zak tastte om hem een kleine lening te doen geworden, verlost door de gedachte dat God bij ons in het krijt staat, stopte er een Renaultje langs de stoeprand. Het werd bestuurd door mr Nash. Kammer zat naast hem, terwijl voor mij de achterbank gereserveerd was, waarop het kinderzitje van mr Nash'jongste was gemonteerd. Hij verontschuldigde zich duizendmaal

DE FACTOR X

voor het ongemak, maar maakte geen aanstalten om het te verhelpen. Het zei iets over het belang dat door dit duo aan mijn persoon gehecht werd. Wisten ze eigenlijk wel waar ik voor kwam?

Ik besloot geen krimp te geven. Hoorde dit niet ook bij het totaal van ervaringen dat ik kwam opdoen? En dus liet ik me zonder tegenstribbelen neer in het zitje, net zolang wringend tot ik muurvast zat, mijn kop klem tegen het autodak. Bij iedere oneffenheid in het wegdek stuiterde mijn hoofd lichtjes tegen het dak, een subtiel stutten.

Zelfs de bochten werkten niet mee in dit averechtse land.

Bij het nemen van een korte linkse hoek stond Nash plotseling bovenop de rem, mijn hoofd sloeg tegen het dak. Nash vloekte en Kammer maakte schrikachtige gebaren.

We konden niet door. Midden op de rijweg was een barricade opgericht, bestaande uit een rij kinder- en wandelwagens die als winkelwagentjes in elkaar geschoven waren. Erachter ston-

den vrouwen, jonge en oude, sommigen waren zwanger en torsten indrukwekkende buiken. Ze riepen naar ons en wezen op hun spandoeken: STOP THE TRAFFIC NOW. NO MORE MOTORWAYS. SAVE OUR NEIGHBOURHOOD.

Omdat Nash geen aanstalten maakte om iets te ondernemen, stapte Kammer uit en liep met stakerige passen op de vrouwen af. Kwam het door zijn haastige, klapwiekende manier van lopen, iets tussen hordeloop en hinkstap-sprong in? Wat als toenadering bedoeld was, werd opgevat als een charge.

Hij werd geharnast ontvangen. De dames balden de vuisten, scholden hem uit en duwden hun kinderwagens tegen hem aan. Verschrikt sprong hij achteruit, draaide hij zich om en begon zigzaggend terug te rennen, bukkend als lag hij onder vuur. Projectielen vlogen door de lucht. Een steen raakte het dak.

Mr Nash had al die tijd de motor laten lopen. Zogauw was Kammer niet naar binnen gesprongen of hij trapte op het

gaspedaal en scheurde blindelings de stoep op, tussen de huizen en de kinderwagens door. Hij schampte er een die langzaam omkiepte en op straat viel.

Mijn god, mijn god, schreeuwde Kammer, stop, you fool, stop, en kreunend: "Babymoord, daar krijgen we last mee." Maar Nash stopte niet. Oeah, riep hij en slingerend reed hij over de stoep, links en rechts vuilnisbakken meenemend in zijn vaart. Mijn hoofd hield niet meer op met stutten.

Toen ik achterom keek zag ik de gekap-seisde kinderwagen. Wat eruit rolde was geen baby, maar een stroom van sinaasappels. Ze stuiterden over de weg.

Daarna raakten we in rustiger vaarwater, mr Nash stuurde de straat op die nu open voor ons lag, een kalme zee. "Bloody women," zei hij waarderend, "think they can stop an Irish lad."

Kammer zat aangeslagen naast hem. Een straaltje bloed droop in zijn kraag. Hij was door een steen geraakt. Natuurlijk was hij geraakt. Een dankbaar object. Hij zou nog geraakt worden door een blinde in het pikkedonker.

Jules Dister